

Μητρώο Υποψήφιων Διδασκόντων

ΟΝΟΜΑΤΕ- ΠΩΝΥΜΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ	ΕΝΑΡΞΗ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ Σ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ	ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ
Καρλή Γαρυφαλλιά	15 ^η /10-07- 2018 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε. Φλογαΐτη	Κ. Γαβριλάκης Α. Ανδρούσου	Αντιλήψεις και στάσεις εκπαιδευτικών Β/θμιας Εκπαίδευσης σχετικά με την Ενοσιολόγηση και τις πρακτικές του ανοικτού σχολείου στο πλαίσιο της εκπαίδευσης για την αιεφορία	Η παρούσα διατριβή σκοπό έχει την μελέτη των αντιλήψεων και των στάσεων των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε σχέση με το θεσμό του ανοικτού σχολείου. Η πρόταση για ένα ανοικτό σχολείο που αλληλεπιδρά με την κοινωνία συνιστά μια σύγχρονη πρόταση εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης απόλυτα εναρμονισμένη με τις αρχές και τις αξίες της Εκπαίδευσης για το Περιβάλλον και την Αειφορία (ΕΠΑ) στο πλαίσιο της οποίας θα την ερευνήσουμε. Στην ΕΠΑ η συνεργασία σχολείου κοινότητας είναι ιδιαίτερα σημαντική και λαμβάνεται ως παιδαγωγικός στόχος. Κατά τη διάρκεια της διατριβής θα διεξαχθεί έρευνα σε δείγμα εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με χρήση συνεντεύξεων και την μεθοδολογική προσέγγιση της ποιοτικής μεθόδου ανάλυσης των δεδομένων των συνεντεύξεων.
Κούκουρα Καλλιόπη	15 ^η /10-07- 2018 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε.Ντεροπούλου- Ντέρου	Κ.Παπαδοπούλου Β.Τσάφος	Η αξιολογική ταυτότητα και ο αξιολογικός ρόλος των εκπαιδευτικών τμημάτων ένταξης και παράλληλης στήριξης κατά τη διαδικασία αξιολόγησης ανάπηρων μαθητών/τριων στη γενική δευτεροβάθμια υποχρεωτική εκπαίδευση	Η αξιολόγηση αποτελεί μια σύνθετη και πολυσήμαντη έννοια και διαδικασία. Η ταυτότητα του εκπαιδευτικού ως αξιολογητή θεωρείται πολυδιάστατη, διότι κατά τη διαδικασία της αξιολόγησης του μαθητή συνυπάρχουν, συμβάλλουν και αλληλεπιδρούν τόσο οι γνώσεις, η αυτοαποτελεσματικότητα και η συναισθηματική του εμπλοκή όσο και οι προσωπικές του «διαθέσεις», οι οποίες συνδέονται με τις αξίες, τις στάσεις και τις αντιλήψεις του. Ο γενικός σκοπός ενός ενταξιακού συστήματος αξιολόγησης αφορά την ένταξη και συμμετοχή όλων των μαθητών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών με αναπηρία, καθώς και τη χρήση διαφόρων αξιολογικών μεθόδων και την αξιολόγηση ποικίλων ικανοτήτων και δεξιοτήτων, όπως και την ύπαρξη και καλλιέργεια ενταξιακής κουλτούρας. Αν και υπάρχουν σήμερα αρκετά ερευνητικά δεδομένα που υποστηρίζουν ότι οι μαθητές με «διαφορετικές ανάγκες» προσεγγίζουν τη μάθηση και αποκτούν γνώσεις με διάφορους τρόπους (Florian, 2013), εντούτοις υπάρχουν πολύ λιγότερα που διερευνούν τη διαφοροποίηση των αξιολογικών πρακτικών και τον τρόπο που η ίδια η αξιολόγηση «μετράει, υποστηρίζει και διευκολύνει τη μάθηση των μαθητών αυτών» (Bourke & Mentis, 2014). Με τη συγκεκριμένη μεικτή (ποσοτική και ποιοτική) έρευνα, ερευνητικά εργαλεία της οποίας θα αποτελέσουν τόσο ερωτηματολόγιο το οποίο θα αφορά την αξιολογική ταυτότητα του εκπαιδευτικού, αυτοσχέδιο ερωτηματολόγιο κλειστών προσωπικών/δημογραφικών ερωτήσεων, όσο και ημιδομημένες συνεντεύξεις με τους συμμετέχοντες εκπαιδευτικούς και τους αρμόδιους του Ι.Ε.Π., όπως και μελέτη παραδειγμάτων αξιολογικού υλικού από τους εκπαιδευτικούς, επιχειρείται, καταρχάς, μια πρώτη χαρτογράφηση σχέσεων ανάμεσα σε μεταβλητές, που τουλάχιστον στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό, δεν έχουν μελετηθεί αρκετά και οι διαθέσιμες πληροφορίες είναι λίγες. Επιπλέον, μέσω μιας ερμηνευτικής φαινομενολογικής προσέγγισης, όσον αφορά τα ποιοτικά δεδομένα, της θεματικής ανάλυσης περιεχομένου και μιας εποικοδομιστικής/κονστрукτιβιστικής γενικότερα οπτικής, διερευνάται «η φύση και η σημασία της ανθρώπινης εμπειρίας» (Moustakas, 1994; van Manen, 1990), που στη συγκεκριμένη περίπτωση αφορά την αξιολογική ταυτότητα και τον αξιολογικό ρόλο των εκπαιδευτικών στο πλαίσιο της ενταξιακής εκπαίδευσης των ανάπηρων μαθητών και της υφιστάμενης ενταξιακής εκπαιδευτικής πολιτικής. Τέλος, η έρευνα επιθυμεί να αναδείξει ότι η αξιολόγηση δεν αφορά ή εξαρτάται μόνο από τον αξιολογικό γραμματισμό, αλλά αφορμάται από συγκεκριμένες θεωρίες για τη μάθηση (Hargreaves, 2005) και

					αποτελεί μια βαθιά πολιτισμική πρακτική η οποία οφείλεται σε ένα πλέγμα παραγόντων και ιστορικών συνθηκών, με σκοπό την (ανα)παραγωγή συγκεκριμένων γνωστικών χαρακτηριστικών, ικανοτήτων, δεξιοτήτων και μελλοντικών πολιτών (Sternberg and Grigorenko 2004; Moss, Girard, and Haniford 2006).
Στεφάνου Χρήστος	15 ^η /10-07-2018 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Α. Ανδρούσου	Κ. Ασκούνη Ε. Στεφανή	Έφηβοι μαθητές πρόσφυγες στο δρόμο της ενηλικίωσης: μαθησιακές πορείες από την Ελλάδα στη Γερμανία μέσα από ένα ερευνητικό και συμμετοχικό ντοκιμαντέρ	<p>Στην Ανοικτή Δομή Φιλοξενίας Ελαιώνα ζουν σήμερα αρκετοί έφηβοι πρόσφυγες, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν εκεί με τις οικογένειες τους μετά το κλείσιμο των συνόρων. Ορισμένοι αναμένουν την ολοκλήρωση της μακροχρόνιας διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης με μέλη της οικογένειάς τους στη Γερμανία, ενώ άλλοι βιώνουν μία μακρά διαδικασία εσωτερικής διαπραγμάτευσης της προοπτικής μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα. Υπό τις συνθήκες αυτές αναδεικνύεται έντονα η αντίθεση ανάμεσα στη βιωμένη αίσθηση μίας ρευστής προσωρινότητας και στις ενταξιακές πολιτικές που φιλοδοξούν να υποστηρίξουν τους εφήβους στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, στην ένταξη στο τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα και στη δημιουργία κοινωνικών σχέσεων με συνομηλίκους.</p> <p>Η συγκεκριμένη έρευνα θα μελετήσει πώς επηρεάζουν η παραμονή στην Ελλάδα και η ένταξη στο τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα τη συγκρότηση της ταυτότητας και την πορεία ζωής (μαθησιακό προφίλ, κοινωνικές σχέσεις, προσδοκίες για το μέλλον) εφήβων προσφύγων που αναμένουν την αναχώρησή τους για Γερμανία στα πλαίσια του προγράμματος οικογενειακής επανένωσης. Θα μας απασχολήσει επίσης το ερώτημα πώς οι διεργασίες αυτές εξελίσσονται μετά από την εγκατάστασή τους στη Γερμανία (σε αντίστοιχο κέντρο φιλοξενίας ή στον αστικό ιστό) και πώς αποτυπώνεται στην αφήγηση ζωής τους το πέρασμά τους από την Ελλάδα, με έμφαση στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.</p> <p>Στόχος της έρευνας είναι να ακουστεί η φωνή των εφήβων προσφύγων, κάτι που λείπει από τις έρευνες που υπάρχουν μέχρι στιγμής, τουλάχιστον στον ελληνικό χώρο. Η ερευνητική προσέγγιση θα είναι ποιοτική και θα συνδυάσει στοιχεία συμμετοχικής έρευνας δράσης καθώς και εφαρμοσμένης οπτικής ανθρωπολογίας. Τελικό προϊόν της έρευνας θα είναι ένα συμμετοχικό ντοκιμαντέρ, το οποίο θα περιλαμβάνει την αποτύπωση του πλαισίου ζωής των εφήβων και τις αφηγήσεις τους. Παράλληλα, το υλικό αυτό θα διαμορφωθεί κατάλληλα ώστε να μπορεί να αξιοποιηθεί ως εργαλείο επιμόρφωσης και κατανόησης του πλαισίου για τους εκπαιδευτικούς που θα διδάσκουν σε μαθητές-πρόσφυγες. Για την παραγωγή του εκπαιδευτικού υλικού θα χρησιμοποιηθούν στοιχεία διδακτικής μεθοδολογίας και κριτικής παιδαγωγικής.</p>
Μαλλιαρού Θεοδώρα	15 ^η /10-07-2018 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε. Κούρτη	Δ. Μακρυνιώτη Χ. Αδάμου	Φεστιβάλ Κινηματογράφου για παιδιά και νέους: τα παιδιά ως θεατές και κριτικοί κινηματογράφου	<p>Μελετάται η παρουσία των παιδιών στα Κινηματογραφικά Φεστιβάλ για παιδιά και νέους ως θεατές και κριτικοί ταινιών στο ευρύτερο πλαίσιο της σχέσης των παιδιών με τα ΜΜΕ, και ειδικότερα στη σχέση των παιδιών με τον κινηματογράφο. Αναδεικνύονται θέματα που αφορούν στην πρόσληψη των κινηματογραφικών ταινιών και ευρύτερα θέματα που αφορούν στην παιδική ηλικία και την κατασκευή της.</p> <p>Η αναπαράσταση της οπτικής των παιδιών μέσα από τη σκηνοθετική διεργασία, εφόσον αναφερόμαστε σε κινηματογράφο που δημιουργείται από ενήλικες επαγγελματίες, είναι πάντα διαμεσολαβημένη. Όπως αναφέρεται και στην εισαγωγή του αφιερώματος «Παιδική ηλικία και κινηματογράφος» :</p> <p>... οι τρόποι με τους οποίους οι ενήλικοι σκηνοθέτες, συντελεστές μιας ταινίας «βλέπουν» και αναπαριστούν την παιδική ηλικία είναι αποτέλεσμα όχι μόνο κινηματογραφικών συμβάσεων αλλά και των τρόπων με τους οποίους γίνεται κατανοητή η ίδια η παιδική ηλικία σε συγκεκριμένες ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες. (Κούρτη, κ.α., 2009)</p> <p>Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η μελέτη του τρόπου πρόσληψης ταινιών για παιδιά ανεξάρτητης παραγωγής από παιδιά διαφόρων ηλικιακών ομάδων σε συνθήκες παραδοσιακής, κινηματογραφικής προβολής μέσω της ενεργού συμμετοχής τους και της άμεσης καταγραφής των απόψεών τους. Πεδίο μελέτης θα αποτελέσουν οι προσεχείς διοργανώσεις του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογραφικών Ταινιών Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους και άλλες αντίστοιχες διοργανώσεις σε διεθνές επίπεδο.</p>

Κερεντζή Περσεφόνη	15 ^η /10-07-2018 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Μ. Λεοντσίνη	Β. Καντσά Μ. Παντελίδου - Μαλούτα	Φύλο, Σεξουαλικότητα και Επιτυχία: Ομοερωτικές Ελληνίδες πανεπιστημιακοί στον 21ο αιώνα	Μέσω των ετεροσεξιστικών και ομοφοβικών λόγων που διακινούνται καθημερινά εντός των ελληνικών εκπαιδευτικών συστημάτων, η “σεξουαλική διαφορετικότητα” μαθητών/τριών, αλλά και εκπαιδευτικών, συνεχίζει να αντιμετωπίζεται με όρους στίγματος και περιθωριοποίησης. Δεδομένης της ισχύουσας συνθήκης, ΛΟΑΤΚ μαθητές και μαθήτριες δυσκολεύονται να ολοκληρώσουν επιτυχώς την υποχρεωτική τους εκπαίδευση σε σύγκριση με τους ετεροφυλόφιλους/ες συνομήλικους/ες τους, καθώς χρειάζεται να αντιπαλεύουν συνεχώς την ομοφοβική και ετεροσεξιστική κουλτούρα του (ελληνικού) σχολείου (Colour Youth, 2018, Watson et al. 2015, Aragon et. Al 2015). Παρά τις δυσκολίες που έχουν πράγματι να αντιμετωπίσουν τα ΛΟΑΤΚ άτομα στις εκπαιδευτικές πορείες τους, κάποια απ’ αυτά, καταφέρνουν όχι μόνο να ολοκληρώσουν επιτυχώς την υποχρεωτική εκπαίδευση και τις προπτυχιακές σπουδές τους, αλλά να συνεχίσουν σε (μετα)διδακτορικό επίπεδο και να διεκδικήσουν μια θέση στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Τα άτομα αυτά, και συγκεκριμένα γυναίκες με ομοερωτικές πρακτικές, οι οποίες έχουν καταφέρει με διάφορες στρατηγικές ανθεκτικότητας και αντίστασης να διαχειριστούν τις δυσκολίες που θέτει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα σε μη ετεροκανονικά άτομα, θα αποτελέσουν το αντικείμενο της έρευνας μου. Πιο συγκεκριμένα, το ερευνητικό ενδιαφέρον μου επικεντρώνεται σε δυο άξονες. Κατ’ αρχάς, με ενδιαφέρει να ερευνήσω κυρίως τους παράγοντες που ώθησαν αυτές τις γυναίκες να προσπεράσουν όλα τα εμπόδια που τους είχαν τεθεί και να συνεχίσουν την εκπαίδευση τους σε (μετα)διδακτορικό επίπεδο. Τι κοινωνικά νοήματα έφερνε για αυτές η συνέχεια των σπουδών τους ή με άλλα λόγια ποιος είναι ο ρόλος της εκπαίδευσης όταν διαπλέκεται ρητά ή άρρητα με τις ζωές ‘διαφορετικών σεξουαλικότητων’; Καθώς επίσης, απαραίτητη κρίνεται και η χαρτογράφηση των διαδικασιών που ακολούθησαν/ακολουθούν αυτές οι γυναίκες με στόχο να ξεπεράσουν τους περιορισμούς των ετεροκανονικοποιητικών κοινωνικών επιταγών. Πώς, δηλαδή, έγινε διανοητή και εφικτή η επιτυχημένη ακαδημαϊκή πορεία τους; Η προτεινόμενη έρευνα φιλοδοξεί να συνεισφέρει στις σύγχρονες συζητήσεις και προβληματισμούς αναφορικά με την ομοσεξουαλικότητα στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο ενός αναπτυσσόμενου ΛΟΑΤΚ δικαιωματικού λόγου εντός της ελληνικής κοινωνίας και ενός αναδυόμενου διεπιστημονικού πεδίου, του πεδίου των Σπουδών Φύλου και Σεξουαλικότητας στα ελληνικά πανεπιστήμια, φαίνεται άτομα τα οποία είχαν περιθωριοποιηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα της ιστορίας, να μπορούν να διεκδικούν, αναμφισβήτητα με προσωπικό κόστος και εμπόδια, θέσεις και χώρους στον ετεροκανονικό και ανδροκεντρικό χώρο του πανεπιστημίου. Βρισκόμαστε άραγε μπροστά σε μια εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα ή σε μια εν δυνάμει αλλαγή;
Σολτάτου Βασιλική	9 ^η /17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Κ. Ασκούνη	Α. Ανδρούσου Θ. Μαλούτας	Άτυπες διαδικασίες κοινωνικού και σχολικού διαχωρισμού: μελέτη των οικογενειακών πρακτικών σχετικά με την εκπαίδευση	Αντικείμενο της έρευνας αποτελεί το φαινόμενο του σχολικού διαχωρισμού σε μια γειτονιά της Αθήνας. Ειδικότερα, η διερεύνηση των άτυπων διαδικασιών αποφυγής ή αντίστροφα επιλογής μιας σχολικής μονάδας από την πλευρά της οικογένειας, στο πλαίσιο της ελληνικής πραγματικότητας, όπου η τυπική διαδικασία εγγραφής στο δημόσιο σχολείο πραγματοποιείται με γεωγραφικά κριτήρια. Η διαδικασία επιλογής σχολείου (στο εσωτερικό του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος), εξετάζεται ως βασική παράμετρος μιας συνολικής εκπαιδευτικής στρατηγικής ορισμένων κατηγοριών γονέων κυρίως των μεσαίων στρωμάτων η οποία εγγράφεται σε ευρύτερες κοινωνικές στρατηγικές. Διατυπώνεται η υπόθεση ότι οι εκπαιδευτικές επιλογές και πρακτικές της οικογένειας βρίσκονται σε συνάρτηση με την ταξική ή / και την εθνοτική καταγωγή των γονέων. Η μελέτη θα βασιστεί σε εθνογραφική έρευνα η οποία τοποθετείται σε περιοχή του κέντρου της Αθήνα, και η οποία αποτελεί ένα κοινωνικό και εθνοπολιτισμικό μωσαϊκό. Μελετώντας την περίπτωση του μικροσυστήματος μιας γειτονιάς του υποβαθμισμένου κέντρου, επιχειρείται η ανάδειξη μοντέρνων στρατηγικών διάκρισης που ακολουθούν την ιδεολογία της αγοράς καθώς και των διαδικασιών οι οποίες ενισχύουν τις ταξικές και φυλετικές διαιρέσεις και οδηγούν στην ιεράρχηση σχολείων και μαθητών στο εσωτερικό της δημόσιας εκπαίδευσης. Μέσα από τις προσωπικές επιλογές και αφηγήσεις των γονέων

					που θα συμμετάσχουν, στόχος είναι η προσέγγιση και ανάλυση των πρακτικών κοινωνικής αναπαραγωγής αλλά και η διερεύνηση του φαινομένου του σχολικού διαχωρισμού ως έκφραση κοινωνικής περιχαράκωσης κάποιων κατοίκων. Επιπλέον, ανιχνεύοντας την σκοπιά του θεσμού, μέσα από συνεντεύξεις με διευθυντές δημοτικών σχολείων της περιοχής, θα επιχειρηθεί η αποτύπωση μιας ιδιαίτερης τοπικής συνθήκης: ο ενεργός ρόλος του δημόσιου φορέα στην τροφοδότηση ή μη του υπό μελέτη φαινομένου.
Σακελλαρίου Σωτηρία-Αλεξάνδρα	9 ^η /17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Φ.Ασημακοπούλου	Α.Καρακατσούλη Β.Καραμανωλάκη	Οι Επίτιμοι Διδάκτορες του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, 1837 - 1987: η ιστορία του θεσμού. Ερευνητική κριτική θεώρηση	Εκπόνηση διδακτορικής διατριβής με αντικείμενο τη μελέτη του θεσμού του επίτιμου διδάκτορα, όπως αυτός διαμορφώθηκε και εξελίχθηκε από την ίδρυση του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών το 1837 έως και το 1987. Το Διδακτορικό Δίπλωμα Honoris Causa είναι η υψηλότερη απονεμόμενη διάκριση από το Ε.Κ.Π.Α., σε αναγνώριση της σταδιοδρομίας του τιμώμενου προσώπου στον ακαδημαϊκό, επιστημονικό ή πολιτιστικό τομέα, των αξιών του, της εξαιρετικής προσφοράς του στο κοινωνικό σύνολο καθώς και του ειδικού, ενδεχομένως, δεσμού του με το Πανεπιστήμιο. Βασική υπόθεση εργασίας είναι ότι ο συγκεκριμένος πανεπιστημιακός θεσμός αποτελεί ένα προνομιακό πεδίο κατανόησης των σχέσεων του Πανεπιστημίου με την πολιτική εξουσία, καθώς η ίδρυση και η διαμόρφωσή του υπήρξε αποτέλεσμα όχι μόνο επιστημονικών προταγμάτων, αλλά και της εκάστοτε πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας. Στην παρούσα διατριβή θα επιχειρηθεί η μελέτη του θεσμού: 1. Ως αναπόσπαστου μέρους της ιστορίας του ιδρύματος, ως πεδίου στο οποίο αντικατοπτρίστηκαν εσωτερικές ιεραρχήσεις, πανεπιστημιακές διεργασίες και ισορροπίες. 2. Ως ενός πεδίου διάκρισης στο πλαίσιο: α) της ελληνικής και της διεθνούς ακαδημαϊκής κοινότητας, σε συνάρτηση με τη φυσιογνωμία και τις στρατηγικές του Πανεπιστημίου της Αθήνας, β) της δημιουργίας και ανάπτυξης των διεθνών σχέσεων του Ε.Κ.Π.Α., της πραγματοποίησης συνεργασιών μεταξύ του Πανεπιστημίου και άλλων ομοταγών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού, κυρίως ευρωπαϊκών και της ανάδειξης της διεθνούς διάστασής του, και γ) της αποτύπωσης των σχέσεων του ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος με την πολιτική εξουσία, καθώς φαίνεται ότι η απονομή του τίτλου δεν συνδέθηκε μόνο με τα ακαδημαϊκά πρωτεία, αλλά στόχευσε και στην εξυπηρέτηση εθνικών συμφερόντων, καθώς, ενίοτε, υπήρξε αποτέλεσμα των διπλωματικών συσχετισμών και του εκάστοτε προσανατολισμού της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.
Αρμάο Ελεάνα	9 ^η /17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Λ.Αναγνωστάκη	Μ.Λεοντίνη Δ.Μακρυνιώτη	«Η Γονεϊκότητα με έμφαση στο δεσμό από τη σκοπιά της μητέρας και του πατέρα: Μια ψυχαναλυτική μελέτη της βιωμένης εμπειρίας και των λόγων επιλογής αυτής της γονεϊκής πρακτικής».	Η Γονεϊκότητα με Έμφαση στον Δεσμό (ΓΕΔ, Attachment Parenting) αποτελεί μία σύγχρονη και δημοφιλή φιλοσοφία γονεϊκότητας, η οποία προωθεί τα οφέλη της σωματικής και συναισθηματικής σύνδεσης γονέα – παιδιού και ενθαρρύνει τους γονείς (κυρίως τις μητέρες) να ακολουθούν πρακτικές, όπως, ο μακροχρόνιος θηλασμός, η συν-κοίμηση, και η άμεση ικανοποίηση των παιδικών αναγκών. Η κοινή γνώμη σχετικά με αυτήν τη γονεϊκή φιλοσοφία διχοτομείται μεταξύ ένθερμων υποστηρικτών και επικριτών, οδηγώντας σε φαινόμενα, όπως οι «πόλεμοι μαμάδων» (mommy wars) και η πρόκληση της μητρικής ντροπής (mom-shaming). Αντίστοιχος, όμως, διχασμός φαίνεται να υπάρχει και στην ακαδημαϊκή – επιστημονική κοινότητα. Παραδείγματος χάριν, ενώ ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας υποστηρίζει αρκετές από τις πρακτικές της ΓΕΔ για την ανάπτυξη του βρέφους, η φεμινιστική προσέγγιση δίνει έμφαση στις αρνητικές διαστάσεις της για την ψυχική ανάπτυξη της μητέρας. Η απουσία, όμως, μελετών σχετικών με την εμπειρία και τους λόγους των ίδιων των γονέων που ανατρέφουν τα παιδιά τους βάσει της ΓΕΔ δεν επιτρέπει μία ουσιαστική κατανόηση της γονεϊκής αυτής φιλοσοφίας. Σκοπός της παρούσας διδακτορικής έρευνας είναι μία εις βάθος διερεύνηση της ΓΕΔ από τη σκοπιά των μητέρων και των πατέρων που την ακολουθούν, με τη χρήση μικτών μεθόδων. Η Ερμηνευτική Φαινομενολογική Ανάλυση (ΕΦΑ) επιλέχθηκε ως η καταλληλότερη ποιοτική μέθοδος διερεύνησης της ΓΕΔ, καθώς, ως ιδιογραφική μέθοδος που χρησιμοποιεί τη διπλή ερμηνευτική δίνει ισάξια έμφαση στη βιωμένη εμπειρία των υποκειμένων, όσο και στην ερμηνεία αυτής βάσει των θεωρητικών κατασκευών των ερευνητών. Στην προκειμένη περίπτωση,

					<p>βασίζομαι σε σύγχρονες ψυχαναλυτικές και φεμινιστικές θεωρίες, οι οποίες δίνουν έμφαση στις αντικρουόμενες πλευρές της γονεϊκότητας, στη γονεϊκή ταυτότητα και στις πρώιμες εμπειρίες των γονέων με τους δικούς τους γονείς. Το δείγμα θα αποτελέσουν περίπου 30 γονείς που μεγαλώνουν τα παιδιά τους βάσει της ΓΕΔ και η συλλογή δεδομένων θα γίνει μέσω ημι-δομημένων συνεντεύξεων. Μετά την ολοκλήρωση της ΕΦΑ, η γενίκευση των ευρημάτων της θα επιδιωχθεί με τη χορήγηση σχετικών ερωτηματολογίων σε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα γονέων.</p>
<p>Λυμπεράκη Αγγελική</p>	<p>9^ο/17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ</p>	<p>Α.Γιαννικοπούλου</p>	<p>Σ.Γαβριηλίδου Δ.Πολίτης</p>	<p>Η εικόνα του πρόσφυγα σε εικονογραφημένα βιβλία για παιδιά προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας</p>	<p>Το παιδικό βιβλίο στην Ελλάδα επιδεικνύοντας γρήγορα αντανάκλαστικά και ευαισθησία ασχολείται σε μεγάλο βαθμό με την προσφυγική κρίση και τις συνέπειες της. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο αναπαρίσταται ο πρόσφυγας στο εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο μελετώντας εξίσου το αφηγηματικό και το οπτικό κείμενο. Θα επιχειρήσουμε να ανακαλύψουμε με ποιο τρόπο προσεγγίζεται η ετερότητα του πρόσφυγα, πώς αναπαρίσταται, σε τι ένταση ακούγεται η δική του φωνή, οι ανάγκες του και οι επιθυμίες του και σε τι βαθμό του δίνεται η ευκαιρία να καθορίζει τον εαυτό του. Θα εξεταστεί πώς επιλέγονται κάποια χαρακτηριστικά αποκλείοντας κάποια άλλα και εάν οι εικόνες του πρόσφυγα/άλλου (ετερο-εικόνες) αντιπαραβάλλονται και έρχονται σε αντίθεση με τις εικόνες της χώρας υποδοχής (αυτό-εικόνες). Τα παραπάνω ερωτήματα θα διερευνηθούν υπό το πρίσμα της θεωρίας της Πολιτισμικής Εικονολογίας (Αμπατζοπούλου, 1998) (Imagology) μιας θεωρίας που εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζονται οι εικόνες εθνικών χαρακτήρων (εθνότυπα) σε λογοτεχνικά κείμενα, τι σκοπούς υπηρετούν και πώς τις χειρίζεται ο συγγραφέας. Η μέθοδος η οποία επιλέχθηκε ως η πιο κατάλληλη για τις ανάγκες της παρούσας έρευνας είναι μια μορφή ανάλυσης περιεχομένου που θα αφορά τόσο το λεκτικό όσο και το οπτικό κείμενο.</p>
<p>Σύζινου Παναγιώτα</p>	<p>9^ο/17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ</p>	<p>Μ.Σφυρόερα</p>	<p>Β.Τσάφος Μ.Καμπεζά</p>	<p>Διαφοροποιημένη παιδαγωγική στο νηπιαγωγείο: ο εκπαιδευτικός στο πλαίσιο της διαφοροποίησης</p>	<p>Η διαφοροποιημένη διδασκαλία θεωρείται σήμερα μία από τις πιο επίκαιρες παιδαγωγικές προσεγγίσεις για αποτελεσματική διδασκαλία σε ανομοιογενείς τάξεις. Η παρούσα μελέτη θα προσπαθήσει να διερευνήσει κατά πόσο η διαφοροποιημένη προσέγγιση αξιοποιείται στο νηπιαγωγείο, θα εξετάσει το ρόλο του εκπαιδευτικού, αλλά και θα επιδιώξει μέσα από μια έρευνα-δράση να παρέμβει στη σχέση των εκπαιδευτικών που θα συμμετάσχουν σε αυτό με τη διαφοροποιημένη παιδαγωγική. Επίσης, στην παρούσα ερευνητική προσπάθεια, θα μελετηθεί διεξοδικά ο ρόλος των επιμορφωτικών σεμιναρίων στη λήψη αποφάσεων των εκπαιδευτικών για την αξιοποίηση διαφοροποιημένης παιδαγωγικής με τη χρήση διαφορετικών ερευνητικών μεθόδων και η σχέση με τις επιμέρους παραμέτρους, για παράδειγμα, διάρκεια επιμόρφωσης, συμβουλευτική καθοδήγηση και εποπτεία κατά την αξιοποίηση της διαφοροποίησης. Εμβαθύνοντας λοιπόν, στις υπάρχουσες έρευνες για τις διαδικασίες ενίσχυσης της δια βίου επαγγελματικής μάθησης και επίτευξης της εκπαιδευτικής αλλαγής (από την παραδοσιακή δασκαλοκεντρική στη βιωματική παιδοκεντρική πρακτική), θα διερευνηθεί με ποιους τρόπους μπορούν οι εκπαιδευτικοί παιδιών προσχολικής ηλικίας να ερευνηθούν και να αναστοχαστούν πάνω στις εκπαιδευτικές τους πρακτικές. Εκτός από τη διερεύνηση, κρίνεται απαραίτητη και η παρέμβασή μας, σε ένα πλαίσιο συνεργασίας με τους εκπαιδευτικούς, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συσχετίσουμε την ίδια την παρέμβαση με τις αλλαγές στις πεποιθήσεις αλλά και στις πρακτικές των εκπαιδευτικών σε σχέση με τη διαφοροποιημένη παιδαγωγική. Συνοψίζοντας, ο σκοπός της ερευνητικής εργασίας είναι ο εντοπισμός και η διερεύνηση των επιμορφωτικών αναγκών εκπαιδευτικών παιδιών προσχολικής εκπαίδευσης, σε σχέση με την αξιοποίηση της διαφοροποιημένης διδασκαλίας καθώς και η αξιολόγηση ενός προγράμματος παρέμβασης που έχει σαν στόχο να μετασχηματίσει τις πρακτικές τους. Τα θεμελιώδη ερωτήματα, που πρέπει να τύχουν απάντησης μέσα από την ερευνητική μου προσπάθεια, είναι τα ακόλουθα:</p>

					<p>1) Πώς αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί την ετερογένεια των μαθητών τους και πώς ανταποκρίνονται στις ατομικές εκπαιδευτικές τους ανάγκες (ποιο το περιεχόμενο και ο τρόπος διδασκαλίας τους);</p> <p>2) Ποιες δυσκολίες συναντά ο εκπαιδευτικός στην αξιοποίηση της διαφοροποιημένης παιδαγωγικής στο νηπιαγωγείο σε ανομοιογενείς τάξεις και πώς τις διαχειρίζεται;</p> <p>3) Ποιες οι στρατηγικές διαφοροποίησης της διδασκαλίας των εκπαιδευτικών ως προς το μαθητή και ως προς το αναλυτικό πρόγραμμα;</p> <p>4) Υπάρχουν διαφορές στις αντιλήψεις και την απόφαση των εκπαιδευτικών ως προς την αξιοποίηση διαφοροποιημένης διδασκαλίας ανάλογα με τα χρόνια προϋπηρεσίας, το επίπεδο επιμόρφωσής τους, και τη συμβουλευτική καθοδήγηση και εποπτεία κατά την αξιοποίηση;</p> <p>5) Τι χρειάζεται ο εκπαιδευτικός για να μπορέσει να αξιοποιήσει τη διαφοροποιημένη διδασκαλία, και να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στις ατομικές διαφορές των παιδιών, προσφέροντας πλούσιες μαθησιακές εμπειρίες σε όλα τα παιδιά; Ποιες οι κύριες επιμορφωτικές ανάγκες του και πως θα μπορούσε να βοηθήσει μία επιμορφωτική διαδικασία/εμπειρία την καλύτερη διαχείριση της σχολικής του τάξης;</p> <p>Μετά από τη βιβλιογραφική ανασκόπηση της ελληνικής και ξένης βιβλιογραφίας σχετικά με το θεωρητικό πλαίσιο θα ακολουθήσει συλλογή και ανάλυση πρωτογενών στοιχείων (όπως για παράδειγμα τα αναλυτικά προγράμματα εκπαίδευσης) για να εντοπιστούν οι προτάσεις της πολιτείας σε σχέση με τη διαφοροποιημένη παιδαγωγική στο νηπιαγωγείο. Στη συνέχεια θα υλοποιηθεί εμπειρική έρευνα προκειμένου να αναλυθούν οι πρακτικές και οι σκέψεις των εκπαιδευτικών.</p> <p>Πιο συγκεκριμένα η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί με σκοπό να απαντηθούν τα προαναφερθέντα θεμελιώδη ερευνητικά ερωτήματα είναι:</p> <p>α) Στα ερωτήματα 1-4 η κύρια μέθοδος θα είναι απλή παρατήρηση στα επιλεγμένα νηπιαγωγεία. Η παρατήρηση θα είναι δομημένη με βάση τους άξονες της έρευνας.</p> <p>β) Θα δημιουργηθεί ένα ερωτηματολόγιο για τη διαφοροποιημένη παιδαγωγική και θα αποσταλεί σε τυχαίο δείγμα εκπαιδευτικών παιδιών προσχολικής ηλικίας. Στόχος του ερωτηματολογίου είναι μέσα από την ανάλυση των αποτελεσμάτων να προετοιμαστούν οι ημιδομημένες συνεντεύξεις που θα ακολουθήσουν στους εκπαιδευτικούς που θα συμμετέχουν στην έρευνα.</p> <p>γ) Οι συνεντεύξεις θα έχουν στόχο να αναφερθούν οι εκπαιδευτικοί στις εκπαιδευτικές τους πρακτικές και στη διαχείριση της σχολικής τάξης σύμφωνα με τους άξονες της έρευνας.</p> <p>δ) Στη συνέχεια με μια ομάδα εθελοντών εκπαιδευτικών θα διεξαχθεί μία έρευνα-δράση με σκοπό να διερευνηθεί κατά πόσο οι παιδαγωγικές πρακτικές των εκπαιδευτικών θα μπορέσουν να μετακινηθούν στην κατεύθυνση της διαφοροποιημένης παιδαγωγικής. Για το σκοπό αυτό θα αξιοποιηθούν τα εργαλεία της έρευνας-δράσης όπως είναι οι ημερολογιακές καταγραφές όλων των συμμετεχόντων στην έρευνα.</p>
Καμέρη Νεοφύτα	9 ^η /17-01-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Β. Τσάφος	Α.Ανδρούσου Μ.Σφυρόερα	Η επίδραση του στυλ του Εκπαιδευτικού Ηγέτη στην οικοδόμηση και Εγκαθίδρυση Επαγγελματικής Κοινότητας Μάθησης μέσα από Έρευνα Δράσης	
Σκούρτη Χαρίκλεια	14 ^η /27-06-2019 συνεδρία	Θ.Δραγώνα	Α.Ανδρούσου Κ.Ασκούνη	Ξεπερνώντας τα εμπόδια της εκπαιδευτικής	Στη συγκεκριμένη Διδακτορική Διατριβή πρόκειται να μελετηθούν οι εμπειρίες των φοιτητών και φοιτητριών Ρομά. Οι ομάδες Ρομά ιδιαίτερα στον τομέα την εκπαίδευσης φαίνεται να διατρέχουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο να σταματήσουν νωρίς το σχολείο και να μην επιτύχουν ακαδημαϊκά. Σε διεθνές

	Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ			αποτυχίας. Εμπειρίες των φοιτητών και φοιτητριών Ρομά	επίπεδο, έχουν γίνει αρκετές έρευνες προκειμένου να βρεθεί γιατί οι κοινότητες Ρομά έχουν χαμηλά ποσοστά εκπροσώπησης στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, μελετώντας κάθε φορά διαφορετικές μεταβλητές. Σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας είναι να μελετηθούν οι εκπαιδευτικές πορείες των φοιτητών και φοιτητριών που κατάφεραν να επιτύχουν ακαδημαϊκά και μέσα από τα δικές τους εμπειρίες να επιχειρηθεί να κατανοηθεί τι συνέβαλε στην επιτυχία τους, ούτως ώστε να ξεκινήσει μία σειρά από εποικοδομητικές συζητήσεις για την εφαρμογή ουσιαστικών εκπαιδευτικών πολιτικών, που θα συμβάλλουν στην καταπολέμηση της εκπαιδευτικής ανισότητας στην οποία υπόκεινται οι συγκεκριμένες ομάδες
Σαρρή Ελένη	14 ^η /27-06-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Α.Ανδρούσου	Κ.Ασκούνη Β.Τσάφος	Παιδιά σε μετακίνηση στο δημόσιο σχολείο της κρίσης: Σχολικές πορείες μαθητών και ενταξιακές πρακτικές στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	
Βάσιου Όλγα	14 ^η /27-06-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Θ.Δραγώνα	Α.Ανδρούσου Κ.Παπαδοπούλου	Ο πατέρας μετά το διαζύγιο. Η διαπραγμάτευση της συμμετοχής του στην ανατροφή και εκπαίδευση του παιδιού του	
Μολλά-Ογλού Γκιόκχαν	14 ^η /27-06-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Θ.Δραγώνα	Α.Ανδρούσου Κ.Ασκούνη	Η επιρροή και η προσφορά του ΠΕΜ στους εργαζόμενους/μέλη της μειονότητας και η προώθηση της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης (inclusive education)»	<p>Ο κεντρικός άξονας της μειονοτικής εκπαίδευσης δεν είναι άλλος από τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 όπου υπήρχε υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμού μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και στην ανταλλαγή αυτή εξαιρούνται οι Μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης και Ορθόδοξοι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης (Δραγώνα & Φραγκουδάκη, 2006). Η συνθήκη αυτή αναφέρεται στα δικαιώματα της μειονότητας η οποία είναι πλήρως αναγνωρισμένη και σαφώς αποτελεί τον ρυθμιστή όλων των θεμάτων της μειονότητας και επηρεάζει τα πολιτικά, κοινωνικά αλλά και εκπαιδευτικά δρώμενα της ίδιας της μειονότητας (Ανδρούσου 2005). Μάλιστα η πολιτική, η κοινωνία αλλά και η εκπαίδευση στην συγκεκριμένη περιοχή αλληλεπιδρούν μεταξύ τους . Επιπρόσθετα σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφέρουμε και τον νόμο περί διαπολιτισμικής αγωγής που ψηφίστηκε το 1995 και 1996 και το μέτρο προνομιακής εισαγωγής στην ανώτερη εκπαίδευση αποφοίτων λυκείου, μελών της μειονότητας , με πρόσθετες θέσεις σε ποσοστό 0,5 % των εισακτέων, που έδωσε δικαίωμα στην ελπίδα επισπεύδοντας την κοινωνική κινητικότητα. (Δραγώνα, 2008).</p> <p>Ο στόχος του ΠΕΜ ήταν ο σεβασμός στη διαφορετικότητα και η αναγνώριση της ταυτότητας, αλλά και της συμπερίληψης των μελών της μειονότητας, ανοίγοντας τους ορίζοντες τους προς την ελληνική κοινωνία και σαφώς η ενίσχυση της ελληνομάθειας αλλά και η μεταπήδηση στις ανώτερες εκπαιδευτικές βαθμίδες οδηγώντας στην κοινωνική κινητικότητα των μελών της (Ανδρούσου, 2005). Η προσφορά του ΠΕΜ προς τη μειονότητα είναι μη αμφισβητήσιμη καθώς φρόντισε για τις επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών των μειονοτικών σχολείων και όχι μόνο, προσπαθώντας να τους μεταλαμπαδεύσει ένα καινούργιο τρόπο σκέψης ο οποίος δεν θα εφαρμοζόταν μόνο στα σχολεία αλλά και στην κοινωνία αυτή. Ανέπτυξε σχολικά βιβλία για το δημοτικό και το γυμνάσιο επιστημονικά τεκμηριωμένα τα οποία ήταν κατάλληλα για μαθητές που είχαν την ελληνική ως δεύτερη ξένη γλώσσα και τα οποία θα διδάσκονταν από ανθρώπους που είχαν</p>

				<p>εκπαιδευτεί για αυτό και οι οποίοι θα χρησιμοποιούσαν ποικίλους τρόπους διδασκαλίας, φεύγοντας από το κλασικό δασκαλοκεντρικό μοντέλο (Ανδρούσου & Ασκούνη, 2009). Παράλληλα το PEM δεν έμειναν μόνο στα πλαίσια του σχολείου βγήκαν και έξω στην κοινωνία δημιουργώντας γέφυρες επικοινωνίας με τους γονείς των μαθητών, με ενήλικες γυναίκες που ήθελαν να μάθουν ελληνικά, δημιούργησαν τα ΚΕΣΠΕΜ τα οποία ήταν κινητές μονάδες και πήγαιναν σε απομακρυσμένα χωριά, ενώ δημιούργησαν και τα ΔΕΝ τα οποία ήταν Δημιουργικά Εργαστήρια Νέων, όπου σε αυτά συμμετείχαν νέοι αλλά και ενήλικες. Τέλος στα PEM συμμετείχαν εκατοντάδες εργαζόμενοι μέλη της μειονότητας και μη αλλά και πολλοί επιστήμονες (Δραγώνα & Φραγκουδάκη, 2007). Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι τα PEM ήταν μια μακρόχρονη διαδικασία η οποία δεν ήταν καθόλου εύκολη καθώς τα εμπόδια ήταν πάρα πολλά. Το μόνο σίγουρο όμως είναι ότι η ζύμωση αυτή είχε πολλά θετικά αποτελέσματα και είχε μια επιρροή επάνω στους μαθητές, στους εργαζόμενους αλλά και σε όλη την κοινωνία. Αυτό είναι λοιπόν που θέλουμε να ερευνήσουμε και εμείς αλλά να εστιάσουμε ειδικότερα στον τρόπο που το PEM επηρέασε τα μέλη της μειονότητας που εργάστηκαν σε αυτό μέσα από διαφορετικές θέσεις: διοικητικοί υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτές ενηλίκων, εμψυχωτές των ΔΕΝ, οδηγοί των κινητών ΚΕΣΠΕΜ.</p> <p>Την εποχή που δημιουργήθηκαν τα PEM την δεκαετία του 90 η περιοχή της Θράκης φαίνεται να έχει μεγάλα ποσοστά σχολικής διαρροής τα οποία έφταναν στο 65% από την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Την εποχή εκείνη ο εθνικός μέσος όρος σχολικής διαρροής ήταν στο 7%. Μάλιστα τα κορίτσια εγκατέλειπαν σε μεγαλύτερο ποσοστό το σχολείο από ότι τα αγόρια ενώ σε εθνικό επίπεδο φαίνεται να γίνεται το αντίθετο (Ασκούνη, 2008). Σε μια εποχή λοιπόν, όπου υπήρχε μια τέτοια διαρροή και όπου η μειονότητα αλλά και τα μέλη της θεωρούνταν ως ξένο σώμα με πολύ χαμηλά επίπεδα ελληνομάθειας, το PEM με ένα πρωτοποριακό τρόπο προσπάθησε να συμπεριλάβει εργαζόμενους /μέλη της μειονότητας. Αυτή η πρωτόγνωρη σκέψη αλλά και δράση θεωρούμε ότι επηρέασε και πρόσφερε αρκετά πράγματα στους εργαζόμενους/μέλη της μειονότητας και στην κοινωνία. Θα ήταν πολύ σημαντικό λοιπόν να εξερευνήσουμε την επιρροή αυτή καθώς θεωρούμε ότι από μια τόσο περιθωριοποιημένη κοινωνία όπως ήταν η μειονότητα εκείνη την εποχή το PEM έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την κοινωνική κινητικότητα των εργαζομένων/μελών της. Η συμμετοχή τους στα PEM θεωρούμε ότι συνέβαλε στην συμπερίληψη των ατόμων αυτών, όπου για πρώτη φορά στα χρονικά τους δόθηκε η ευκαιρία να αντιμετωπιστούν ως ισότιμα μέλη και να συνεργαστούν με μέλη της πλειονότητας με τους ίδιους όρους. Αυτό θεωρούμε ότι σίγουρα ήταν κάτι το ανατρεπτικό για εκείνη την εποχή σκεπτόμενοι την περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό των μελών της, όπου η ύπαρξη μπάρας για το πέρασμα προς τα μειονοτικά χωριά, η απαγόρευση έκδοσης οικοδομικής άδειας και λειτουργίας σχολείων και συλλόγων, η απαγόρευση της χορήγησης αγροτικής επιδότησης των μουσουλμάνων αλλά και η απαγόρευση χορήγησης άδειας οδήγησης είχαν μείνει χαραγμένοι με αρνητικό πρόσημο στο μυαλό των ανθρώπων της μειονότητας. Τα PEM λοιπόν αποτέλεσαν την αρχή μιας εσωτερικής επανάστασης για το κάθε άτομο ξεχωριστά εκεί μέσα. Άλλες φορές οι στόχοι μπορεί να επιτεύχθηκαν και άλλες όχι, το μόνο σίγουρο όμως ήταν ότι η επιρροή στον τρόπο σκέψης όλων των εργαζομένων στα PEM. Για να γίνει αυτό τα μέλη αυτά πέρασαν από πολλές δοκιμασίες εσωτερικές και εξωτερικές. Ήταν δύσκολο για αυτούς αρχικά αφού ένιωθαν το συναίσθημα της προδοσίας προς την κοινωνία της μειονότητας, νιώθοντας την εσωτερική αλλά και την εξωτερική απειλή μέσα τους ότι δεν ήταν τόσο αφοσιωμένοι στη μειονότητα (Δραγώνα 2008). Τα αποτελέσματα όμως παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν ήταν φανερά. Τα PEM σηματοδότησαν πολλές εξελίξεις στη μειονότητα εκπαιδευτικές, πολιτικές και κοινωνικές. Η συμβολή των προγραμμάτων αυτών στην κοινωνική κινητικότητα μπορεί να αποδειχθεί με πολλούς τρόπους. Η λειτουργία των PEM από μόνη της αποτέλεσε το παράδειγμα για την υπόλοιπη κοινωνία. Βέβαια ακόμα και οι υπεύθυνοι των PEM έμαθαν πολλά από αυτή τη διαδικασία. Μέσα από τον αναστοχασμό κατάφεραν πολλές φορές να αλλάξουν</p>
--	--	--	--	---

					μέθοδο ,να αλλάξουν μορφή, να προσαρμοστούν και αυτοί τα δεδομένα της κοινωνίας αυτής .Ο δρόμος αυτός σίγουρα δεν ήταν ευθύς ,είχε πολλές στροφές ,πολλά μονοπάτια ,στα οποία όμως οι υπεύθυνοι των προγραμμάτων δε φοβήθηκαν να μπούνε. Μπαίνοντας λοιπόν σε αυτά τα μονοπάτια σίγουρα κέρδισαν την αγάπη του κόσμου, ο οποίος ανυπομονούσε αν το πρόγραμμα αυτό θα συνεχιστεί, αν τα παιδιά τους θα συνεχίζουν να μαθαίνουν, αν θα έχουν την ευκαιρία και άλλες γυναίκες να ξεφύγουν από τους τέσσερις τοίχους του σπιτιού
Τσουμπάρης Δημήτριος	14 ^η /27-06-2019 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε.Φλογαΐτη	Π.Παντίδος Γ.Μαλανδράκης	Εκπαίδευση για την Αειφορία και Φυσικές Επιστήμες στο σχολείο	Σκοπός της εργασίας είναι η διερεύνηση των δυνατοτήτων που προκύπτουν από την εφαρμογή ενός πολιτικοποιημένου προγράμματος σπουδών Φυσικών Επιστημών, εστιασμένου σε περιβαλλοντικά προβλήματα και ευρύτερα κοινωνικο-επιστημονικά ζητήματα, προκειμένου να λειτουργήσει στο πλαίσιο της Εκπαίδευσης για την Αειφορία. Ο στόχος των εκπαιδευτικών παρεμβάσεων θα είναι η προώθηση γνώσεων, δεξιοτήτων, αξιών και στάσεων για την αειφορία και η ενθάρρυνση μαθητικών δράσεων. Αυτό ανταποκρίνεται στο αίτημα της Εκπαίδευσης για την Αειφορία για ανάπτυξη εκπαιδευτικών πρακτικών που να γεφυρώνουν το χάσμα μεταξύ της υπάρχουσας οικονομικής ανάπτυξης και της ευημερίας της κοινωνίας και του περιβάλλοντος, ενώ παράλληλα θα ενισχύουν τη συμμετοχή των πολιτών στην παραγωγή γνώσης και λήψης αποφάσεων. Η προσέγγιση της έρευνας είναι η Έρευνα Δράσης και θα περιλαμβάνει δείγμα μαθητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το τελικό προϊόν της έρευνας θα είναι μία σειρά εκπαιδευτικών στρατηγικών και δραστηριοτήτων, που θα αποτυπώνουν την εφαρμογή μίας προσέγγισης κοινωνικά κριτικής Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο σχολείο.
Μίχα Αικατερίνη	7 ^η /16-01-2020 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε.Ντεροπούλου-Ντέρου	Β.Τσάφος Μ.Σφυρόρα	Διαμόρφωση της επαγγελματικής ταυτότητας και του επαγγελματικού ρόλου εκπαιδευόμενων εκπαιδευτικών μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών στην ειδική εκπαίδευση: διερευνώντας την προοπτική διαμόρφωσης ενταξιακού επαγγελματικού ρόλου και ταυτότητας σε ένα πλαίσιο εξειδίκευσης στην ειδική εκπαίδευση	Η θεματική περιοχή της παρούσας ερευνητικής μελέτης είναι η ειδική εκπαίδευση και πιο συγκεκριμένα η επαγγελματική ταυτότητα και ο επαγγελματικός ρόλος των εκπαιδευόμενων εκπαιδευτικών ειδικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών στην ειδική εκπαίδευση. Η επαγγελματική ταυτότητα, ο επαγγελματικός κόσμος, καθώς και η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών αποτελούν θέματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο πολυάριθμων ερευνών στον τομέα της εκπαίδευσης. Μέσα στον πλούτο και την πληθώρα των ερευνών σε αυτό τον τομέα, η έλλειψη της έρευνας για τους εκπαιδευτικούς που εκπαιδεύονται στην ειδική αγωγή είναι εμφανής και αποτελεί σημαντικό ζήτημα διερεύνησης, ειδικά με βάση το γεγονός ότι ριζικές αλλαγές έχουν συμβεί στον χώρο αυτό κατά τη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων δεκαετιών. Σκοπός της παρούσας ερευνητικής πρότασης αποτελεί η διερεύνηση των παραγόντων που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της επαγγελματικής ταυτότητας και του επαγγελματικού ρόλου εκπαιδευόμενων εκπαιδευτικών μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών στην ειδική εκπαίδευση. Ειδικότερα, θα διερευνηθεί η δυνατότητα διαμόρφωσης του ενταξιακού εκπαιδευτικού ρόλου και της ενταξιακής επαγγελματικής ταυτότητας σε ένα πλαίσιο εξειδίκευσης εκπαιδευτικών στην ειδική εκπαίδευση. Απώτερος σκοπός της έρευνας είναι να συμβάλει, μέσω της κριτικής προσέγγισης των ευρημάτων, στον διεθνή επιστημονικό διάλογο που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια για το ρόλο, την αναγκαιότητα και την επιρροή της εξειδίκευσης στην ειδική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στο πλαίσιο προώθησης της πολιτικής της ένταξης στη δομή και τη λειτουργία των εκπαιδευτικών συστημάτων.
Σερίφη Γεωργία Βασιλική	7 ^η /16-01-2020 συνεδρία	Μ.Σφυρόρα	Β.Τσάφος Μ.Ραγκούση	Αξιοποίηση της διαζώσης και της διαδικτυακής	Η παρούσα έρευνα πρόκειται να μελετήσει τη δια ζώσης και ασύγχρονη επικοινωνία εκπαιδευτικών προσχολικής ηλικίας. Ειδικότερα, σκοπός της είναι να ερευνηθεί, αν οι κοινότητες (δια ζώσης και διαδικτυακές) μπορούν να ενισχύσουν την «επαγγελματική φωνή» του εκπαιδευτικού, ο οποίος θα

	Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ			κοινότητας για την αναστοχαστική διαδικασία εκπαιδευτικών παιδιών προσχολικής ηλικίας	διαμοιράζει και θα συζητά τις γνώσεις και τις εμπειρίες του με τέτοιο τρόπο ώστε αλληλεπιδρώντας με άλλους συναδέλφους να αναστοχαστεί. Η καταγραφή εμπειριών μπορεί να αποτελέσει το κατάλληλο εργαλείο για τον (ανα)στοχασμό των εκπαιδευτικών σε πολλαπλά επίπεδα. Αν και η μέθοδος αυτή της καταγραφής μπορεί να θεωρηθεί συχνά απομονωμένη και απομονωτική πράξη - στην πραγματικότητα μπορεί να δημιουργήσει στέρεες βάσεις για αποτελεσματικές αναστοχαστικές κοινότητες, εάν παρέχονται οι κατάλληλες δομές. Η συγγραφή σε ομάδες δημιουργεί κοινότητα και οι κοινότητες μπορούν να επιφέρουν την αλλαγή εκπαιδευτικών πρακτικών. Το άνοιγμα των θυρών της τάξης στην ευρύτερη κοινότητα δημιουργεί ερεθίσματα για προβληματισμό των εκπαιδευτικών. Η συγκεκριμένη μελέτη αποτελεί μια έρευνα μεμονωμένης περίπτωσης, η οποία θα διαρκέσει δύο χρόνια. Τον πρώτο χρόνο θα υπάρξουν δια ζώσης συναντήσεις με τους επιλεγμένους εκπαιδευτικούς, ενώ τον δεύτερο χρόνο οι εκπαιδευτικοί θα εισαχθούν σε μια διαδικτυακή κοινότητα πρακτικής, η οποία θα έχει τη μορφή ιστοσελίδας και forum. Οι συζητήσεις στη δια ζώσης και διαδικτυακή κοινότητα θα έχουν συγκεκριμένη θεματολογία και θα στοχεύουν στον αναστοχασμό των εκπαιδευτικών σχετικά με τον εκπαιδευτικό τους σχεδιασμό και τις παιδαγωγικές τους αντιλήψεις και πρακτικές. Τέλος, όσον αφορά στη μεθοδολογική προσέγγιση, η έρευνα θα στηριχθεί στην ποιοτική ανάλυση δεδομένων με προσπάθεια ποσοτικοποίησης.
Γεωργαντζή Λεντίνα	13 ^η /25-06-2020 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Ε.Ντεροπούλου-Ντέρου	Β.Τσάφος Μ.Σφυρόρα	Η αναπλαισίωση του ρόλου και της θέσης της μουσικής εκπαίδευσης στην ειδική προσχολική εκπαίδευση: από την εκπαιδευτική πολιτική στον παιδαγωγικό λόγο	Η αναπλαισίωση αφορά στις σχεσιακές διαδικασίες επιλογής και μετακίνησης της γνώσης καθώς και τη διακριτική αναδιοργάνωσή της από το πλαίσιο των θεσμικών εγγράφων της εκπαιδευτικής πολιτικής στο πλαίσιο των παιδαγωγικών πρακτικών. Σε ένα ανοικτό ενταξιακό εκπαιδευτικό σύστημα που συμπεριλαμβάνονται όλοι οι μαθητές ανεξαρτήτως αναπηρίας, φύλου, φυλής, θρησκευτικής πίστης, κοινωνικής τάξης, εθνικότητας και ηλικίας η παρέμβαση της πολιτείας όσον αφορά την παραγωγή και αναπαραγωγή της γνώσης είναι ελάχιστη. Στην πρόσφατη ερευνητική βιβλιογραφία υπάρχουν πλέον δεδομένα, αν και ελάχιστα, που επισημαίνουν ότι η μουσική εκπαίδευση είναι παγιωμένη στην έννοια της κανονικότητας και της ικανότητας ως απόρροια της δυτικής μουσικής παράδοσης. Το γεγονός έχει ως αποτέλεσμα να ταυτίζεται με την μουσικοθεραπεία στο πλαίσιο κυρίως της ειδικής εκπαίδευσης. Η παρούσα μελέτη εστιάζει στο πλαίσιο της ειδικής προσχολικής εκπαίδευσης, εξαιτίας της διπλής αναίτιας διάκρισης που βιώνουν τα παιδιά νηπιακής ηλικίας με αναπηρία ως προς την πρόσβαση τους στη μουσική γνώση λόγω ηλικίας και βλάβης. Η παρούσα ποιοτική έρευνα ερμηνευτικού/κονστрукτιβιστικού παραδείγματος, βασιζόμενη στον συνδυασμό των θεωρητικών μεθοδολογικών προσεγγίσεων της αρχαιολογίας της πολιτικής (policy archaeology), και της κριτικής ανάλυσης λόγου (critical discourse analysis), αναπτύσσεται σε δύο ευρείς ερευνητικούς άξονες. Ειδικότερα, ο πρώτος ερευνητικός άξονας εστιάζει στα θεσμικά έγγραφα της εκπαιδευτικής πολιτικής, ενώ ο δεύτερος ερευνητικός άξονας εστιάζει στη διερεύνηση του παιδαγωγικού λόγου των συντονιστών εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών της ειδικής προσχολικής εκπαίδευσης. Επιπλέον, θα διερευνηθούν οι εκπαιδευτικές πρακτικές μέσω μη συμμετοχικής παρατήρησης και ημιδομημένων συνεντεύξεων στο πλαίσιο της ειδικής εκπαίδευσης. Για τη διαχείριση, την οργάνωση και την ανάλυση του ερευνητικού υλικού επιλέχθηκε ο συνδυασμός των μεθόδων ανάλυσης περιεχομένου και θεματικής ανάλυσης. Η ανάλυση των δεδομένων στοχεύει στην αναπλαισίωση του ρόλου και της θέσης της μουσικής εκπαίδευσης στην ειδική προσχολική εκπαίδευση.
Χρηστίδη Ελένη-Όλγα	13 ^η /25-06-2020 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Λ.Αναγνωστάκη	Μ.Λεοντίνη Π.Κορδούτης	Τα αόρατα παιδιά: οι εμπειρίες ενηλίκων παιδιών ΛΟΑΤΚ+ γονέων που μεγάλωσαν στην Ελλάδα	Η παρούσα έρευνα θα εξετάσει την βιωμένη εμπειρία των ενήλικων ατόμων που μεγάλωσαν με έναν/μία ή παραπάνω ΛΟΑΤΚ+ γονείς στην Ελλάδα. Τα τελευταία χρόνια οι ΛΟΑΤΚ+ ταυτότητες έχουν απασχολήσει συχνά τον δημόσιο και επιστημονικό διάλογο. Ένα από τα πιο καιρία ζητήματα που έχουν συζητηθεί είναι η ανατροφή παιδιών από ΛΟΑΤΚ+ γονείς. Τα επιστημονικά δεδομένα και οι διεθνείς φορείς ψυχικής υγείας υποστηρίζουν ότι ο σεξουαλικός προσανατολισμός ή/και η ταυτότητα φύλου των γονιών δεν επηρεάζουν την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών. Παρ' όλα αυτά μόλις πριν κάποιους μήνες ο νόμος περί αναδοχής συμπεριέλαβε και τα ομόφυλα ζευγάρια, ενώ δεν έχει ακόμα

					νομοθετηθεί στη χώρα μας η τεκνοθεσία από ομόφυλα ζευγάρια και ο πολιτικός γάμος. Παρά το νομικό κενό, ΛΟΑΤΚ+ άτομα έχουν αποκτήσει παιδιά στην Ελλάδα, πολλά από τα οποία είναι ήδη ενήλικες, διαφορετικών ηλικιών. Τα ενήλικα αυτά άτομα αποτελούν έναν αόρατο πληθυσμό που η εμπειρία τους ως παιδιά ΛΟΑΤΚ+ γονέων δεν έχει καταγραφεί ποτέ στη χώρα, ενώ υπάρχουν κάποιες αντίστοιχες έρευνες στην Αμερική και την Ευρώπη. Το δείγμα θα αποτελούν ενήλικα άτομα, 20-50 ετών, που έχουν γεννηθεί ή/και μεγαλώσει στην Ελλάδα ή/και αυτοπροσδιορίζονται ως Έλληνες/Ελληνίδες ή/και θεωρούν ότι έχουν σταθερή, μακροχρόνια επαφή με την χώρα, με τουλάχιστον έναν ΛΟΑΤ+ γονέα. Ο αριθμός του δείγματος θα είναι κατ' ελάχιστο από 15 άτομα. Στα ερευνητικά ερωτήματα και στόχους συμπεριλαμβάνονται η ανάδειξη της εμπειρίας αυτών των υποκειμένων και η καταγραφή στοιχείων που μπορεί να αφορούν την ανατροφή, την παιδική ηλικία, την σχέση με τους γονείς τους στο παρελθόν και το παρόν καθώς και το κατά πόσο θεωρούν ή όχι ότι συνδέονται προσωπικά με τη ΛΟΑΤΚ+ κοινότητα. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί είναι η Ερμηνευτική Φαινομενολογική Ανάλυση (Smith, 2006), και οι συνεντεύξεις με το ίδιο δείγμα θα επαναληφθούν μετά από ικανό χρονικό διάστημα με στόχο να παρατηρηθούν τυχόν διαφορές και αναστοχασμοί των υποκειμένων και εσωτερικές διεργασίες που μπορεί να ενεργοποιήθηκαν κατά την ερευνητική διαδικασία.
Βούρβουλη Σταυρούλα	13 ^η /25-06-2020 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Β.Τσάφος	Χ.Χαραλάμπους Α.Σαρακινιώτη	Η Διαμόρφωση Πλαισίου Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού Έργου ως Παράγοντας για την Επαγγελματική Ανάπτυξη του Εκπαιδευτικού	Στο διαρκώς μεταβαλλόμενο ελληνικό εκπαιδευτικό συγκείμενο, θέματα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού τους έργου αποτελούν για δεκαετίες αντικείμενο προβληματισμού, ποικίλων πολιτικών σχεδιασμών, αντιπαραθέσεων και προστριβών, έχοντας μέχρι σήμερα την ίδια κατάληξη, η οποία συνοψίζεται στην ανεπιτυχή εφαρμογή ενός νομοθετικού πλαισίου αναφορικά με τον αξιολογικό μηχανισμό του εκπαιδευτικού έργου. Στην προοπτική επανασχεδιασμού μιας καινοτομίας για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού του έργου, επιθυμώ να μελετήσω πώς μπορεί να διαμορφωθεί ένας ευρέως αποδεκτός επαγγελματικός κώδικας, ο οποίος θα είναι πρόσφορος για αξιολόγηση. Στην ποιοτική έρευνα που προτείνω θα ερευνήσω αφενός τη δεξαμενή πρόελευσης των επαγγελματικών χαρακτηριστικών που προτείνονται προς αξιολόγηση από τους ιθύνοντες χάραξης εκπαιδευτικής πολιτικής και τα οποία αποτελούν γνωρίσματα της επαγγελματικής ταυτότητας του εκπαιδευτικού και αφετέρου θα αναζητήσω ποια είναι εκείνα τα επαγγελματικά χαρακτηριστικά που εντοπίζουν και αναδεικνύουν οι εκπαιδευτικοί μέσα από την εκπαιδευτική τους διαδικασία. Στόχος είναι να προσδιοριστεί ο βαθμός επαγγελματικής ανάπτυξης μέσω της αξιολόγησης και να διαμορφωθεί ένας κώδικας επαγγελματισμού που ενδέχεται να είναι συμμετοχικός και ως εκ τούτου περισσότερο αποδεχτός από την ευρύτερη εκπαιδευτική κοινότητα στην προσπάθεια επανασχεδιασμού ή και βελτιωτικών αλλαγών μιας αξιολογικής καινοτομίας. Για τη διατριβή μου προτίθεμαι να μελετήσω τις απόψεις διάφορων εμπλεκόμενων φορέων που καλούνται να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν μια μεταρρύθμιση. Σε αυτούς τους φορείς συγκαταλέγονται οι εκπαιδευτικοί α΄θμιας, οι ιθύνοντες χάραξης εκπαιδευτικής πολιτικής και οι εκπαιδευτικοί σύνδεσμοι (συντονιστές εκπαιδευτικής, σχολικοί σύμβουλοι, διευθυντές εκπαίδευσης, επιθεωρητές εκπαίδευσης). Θα αναζητηθεί, αν η αμφίδρομη δυναμική των συσχετισμών αλλά και των διαφορετικών προσεγγίσεων δύναται να οδηγήσει σε αναδιαμόρφωση ενός πλαισίου αξιολόγησης κι όχι απαραίτητα σε εφαρμογή τετελεσμένων εκπαιδευτικών αποφάσεων.
Μητρούλιας Παναγιώτης	13 ^η /25-06-2020 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Β.Τσάφος	Κ.Ασκούνη Α.Ανδρούσου	Κριτική θεώρηση των Αναλυτικών Προγραμμάτων Σπουδών και των Σχολικών βιβλίων Αρχαίων Ελληνικών και Ιστορίας στη Σχολική βιβλία Αρχαίων Ελληνικών και Ιστορίας στη	Το προτεινόμενο ερευνητικό θέμα με τίτλο: «Κριτική θεώρηση των Αναλυτικών Προγραμμάτων Σπουδών και των Σχολικών βιβλίων Αρχαίων Ελληνικών & Ιστορίας στη Γενική Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με βάση τη σχολιογραφία και τη συναφή αρθρογραφία του περιοδικού Νέα Παιδεία από το 1976 έως σήμερα (2019)» συνιστά ένα ενδιαφέρον πεδίο έρευνας στη Μέση Εκπαίδευση, καθώς τα Αναλυτικά Προγράμματα (Α.Π.) και τα ακόλουθα διδακτικά εγχειρίδια δείχνουν εν πολλοίς τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης. Η συγκεκριμένη διδακτορική διατριβή εστιάζει στα Α.Π. των Αρχαίων Ελληνικών και της Ιστορίας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και τα συνακόλουθα Σχολικά Βιβλία μέσα από την κριτική

				<p>Γενική Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με βάση τη σχολιογραφία και τη συναφή αρθρογραφία του περιοδικού Νέα Παιδεία από το 1976 έως σήμερα (2019)</p>	<p>θεώρηση ενός έγκριτου εκπαιδευτικού περιοδικού, της Νέας Παιδείας, και συγκεκριμένα μέσα από τη σχολιογραφία και τη συναφή αρθρογραφία του εν λόγω Περιοδικού. Η ερευνητική πρόταση εξηγεί αρχικά τους λόγους επιλογής του θέματος. Τα Αρχαία Ελληνικά & η Ιστορία αποτελούν βασικούς άξονες της ανθρωπιστικής παιδείας και στη διάρκεια αυτών των 43 ετών (1976 – 2019) έχουν αποτελέσει σημείο τριβής και διαφορετικών ιδεολογικών κυρίως, αλλά και εκπαιδευτικών προσεγγίσεων. Τα Προγράμματα Σπουδών (curricula) και τα σχολικά βιβλία ως κανονιστικά κείμενα που κατασκευάζουν την υποκειμενικότητα του μαθητή και της μαθήτριας έχουν αποτελέσει αντικείμενο έρευνας ήδη από τις αρχές του 20ού αιώνα, δεν έχουν όμως ερευνηθεί σε σχέση με τα εκπαιδευτικά περιοδικά. Εξάλλου η έρευνα για τα Α.Π. στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Στην παρούσα πρόταση λοιπόν διαπιστώνεται πεδίο έρευνας και ανιχνεύονται στοιχεία πρωτότυπης μελέτης. Στη συνέχεια, η ερευνητική πρόταση κάνει λόγο για το θεωρητικό πλαίσιο των Α.Π. και τη διάκρισή τους σε διαφορετικούς («ανοιχτούς» και «κλειστούς») τύπους, που φυσικά καθορίζουν και τη συγγραφή των σχολικών βιβλίων στο πλαίσιο της Γενικής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Το πλαίσιο της έρευνας ορίζεται από το αρχαιολογικό υλικό του Περιοδικού και πιο συγκεκριμένα από τα τεύχη 1 (1977) έως 170 (2ο τρίμηνο 2019), καλύπτει δηλαδή μια μακρά χρονική περίοδο 43 ετών. Θα αξιοποιηθεί το σύνολο της σχολιογραφίας και της αρθρογραφίας που σχετίζεται άμεσα (ή έμμεσα) με το εξεταζόμενο θέμα. Η ερευνητική πρόταση συνεχίζει με μια Γενική Ιστορική Επισκόπηση της περιόδου (1976 έως σήμερα) που διακρίνεται σε πέντε (5) υπο – περιόδους: 1976 – 1981, 1982 – 1997, 1998 – 2004, 2005 – 2014 & 2015 – 2019. Η μεθοδολογία έρευνας που προτείνεται είναι η ποιοτική – ευέλικτη ανάλυσης κειμένου, ανάλυσης εκπαιδευτικού λόγου. Τα τεκμήρια της έρευνας είναι η σχολιογραφία του περιοδικού Νέα Παιδεία και η συναφή αρθρογραφία την εξεταζόμενη περίοδο (1976 – 2019). Η ερευνητική διαδικασία, που προτείνεται, θα ακολουθήσει τα εξής στάδια: Θα εκκινήσει από την εξασφάλιση άδειας για την ελεύθερη πρόσβαση στο αρχείο του Περιοδικού (1ο στάδιο). Στη συνέχεια θα αποδελτιωθεί όλη η σχολιογραφία και η αρθρογραφία που σχετίζεται με το εξεταζόμενο θέμα σε ένα πρωτόκολλο καταγραφής δεδομένων, που θα ακολουθεί μια χρονικά ευθύγραμμη πορεία, από το 1ο τεύχος έως το 170ο, από το 1977 έως το 2019 (2ο στάδιο). Σε αυτό το στάδιο θα προχωρήσουμε και σε μία εκτεταμένη βιβλιογραφική ανασκόπηση σε σχέση με το υπό εξέταση θέμα. Σε ένα επόμενο - 3ο - στάδιο θα προχωρήσουμε στη θεματική/ κατηγοριοποιημένη ανάλυση με κριτήριο κάθε μάθημα (Αρχαία Ελληνικά & Ιστορία), τα επιμέρους θέματα και βέβαια τη μεταξύ τους σχέση. Ακολούθως, θα προχωρήσουμε στην ανάλυση και στην ερμηνεία των δεδομένων, προκειμένου να εξαχθούν τεκμηριωμένα τα επιμέρους συμπεράσματα (4ο στάδιο). Η διατριβή θα ολοκληρωθεί με τα τελικά συμπερασματικά σχόλια (5ο στάδιο). Η ερευνητική πρόταση ακολούθως διατυπώνει τον Σκοπό και τα Ερευνητικά Ερωτήματα. Ερωτήματα που σχετίζονται με τα προβλήματα και τις αδυναμίες των Α.Π. και των σχολικών βιβλίων, τη σύνδεσή τους με τη διδακτική πράξη, τον πολιτικό και ιδεολογικό τους προσανατολισμό και τον βαθμό εξέλιξής τους στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου. Η ερευνητική πρόταση ολοκληρώνεται με ένα αναλυτικό χρονοδιάγραμμα εργασιών, τριών (3) ετών, χωρισμένο σε έξι επιμέρους φάσεις (έξι ακαδημαϊκά εξάμηνα), όπως επίσης και με την παράθεση πηγών και μιας ενδεικτικής (για το παρόν κείμενο) βιβλιογραφίας.</p>
Σαλονικιώτη Δέσποινα	6 ^η /07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Β. Τσάφος	Α.Ανδρούσου Μ.Σφυρόερα	<p>Ενταξιακή εκπαίδευση και έρευνα-δράση: Ανανοηματοδοτήσεις του ενταξιακού προσανατολισμού μέσα από</p>	<p>Αφετηρία της παρούσας εκπαιδευτικής έρευνας- δράσης αποτελεί η παραδοχή της ανομοιογένειας του μαθητικού πληθυσμού. Η ποικιλομορφία, αλλά και η πολυμορφία, σε πολλαπλά επίπεδα, που χαρακτηρίζουν τις σύγχρονες τάξεις, δημιουργούν επιτακτική ανάγκη για αναζήτηση νέων θεωριών, μοντέλων και παρεμβάσεων, πέρα από την παραδοσιακή διδασκαλία, η οποία έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική. Αβίαστα, λοιπόν, προκύπτει πως ένα «σχολείο Ένταξης» αποτελεί μονόδρομο για να ανταποκριθεί η εκπαιδευτική πράξη στη διαφορετικότητα. Η ενταξιακή εκπαίδευση αποτελεί την αποτελεσματικότερη μορφή εκπαίδευσης των διαφορετικών μαθητών, η οποία εξασφαλίζει ίσες</p>

				<p>αναστοχαστικές πρακτικές σε διαφοροποιημένο πλαίσιο</p>	<p>ευκαιρίες συμμετοχής και μόρφωσης. Στη συγκεκριμένη έρευνα, η ένταξη διαφοροποιείται από έννοιες όπως η «ενσωμάτωση», η οποία στοχεύει στη «κανονικοποίηση», αλλά και από την ειδική αγωγή με την οποία τείνει να συγγέεται στην Ελλάδα, ως μια εξελιγμένης μορφής ειδική αγωγή. Εντούτοις, ο όρος "ένταξη" θεωρείται συνώνυμος της «συμπερίληψης» (inclusion) και νοηματοδοτείται κατά τρόπο που συμπεριλαμβάνει όλους τους μαθητές, ανάπηρους και μη, λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορετικότητά τους κατά τον σχεδιασμό των εκπαιδευτικών πρακτικών, έτσι ώστε να συμμετέχουν όλοι ισότιμα και να βιώνουν την επιτυχία χωρίς διακρίσεις. Η ελληνική πραγματικότητα σχετικά με την "ένταξη" εγείρει προβληματισμούς, τους οποίους φιλοδοξεί να διερευνήσει η παρούσα έρευνα-δράση. Συνεπώς, η έρευνα- δράση προκύπτει από τις ανάγκες της ίδιας της πράξης και στοχεύει στο να ελέγξει και να αμφισβητήσει την κυρίαρχη πρακτική, όπως επίσης, αποσκοπεί στο να συνδέσει την εκπαιδευτική έρευνα και τη θεωρία με την εκπαιδευτική πράξη. Η έρευνα- δράση με τον αναστοχαστικό της χαρακτήρα αποσκοπεί στο να διερευνήσει τις προσωπικές θεωρίες των εμπλεκόμενων και στοχεύει στην αλλαγή αντιλήψεων, στάσεων και εκπαιδευτικών πρακτικών, καθώς αυτές είναι καθοριστικής σημασίας για την εφαρμογή της ένταξης ή του αποκλεισμού και τη δημιουργία ή μη ίσων ευκαιριών εκπαίδευσης και μάθησης στο μικροεπίπεδο της τάξης. Επιπροσθέτως, προσδοκάται η έρευνα- δράση να είναι συνεργατική και συμμετοχική και να υλοποιηθεί στα πλαίσια της συνεργατικής διδασκαλίας των εκπαιδευτικών του γενικού τμήματος και του Τμήματος Ένταξης, ενώ ένα διαφοροποιημένο πλαίσιο, που μπορεί να διασφαλίσει την ποιότητα και την ισότητα ευκαιριών μάθησης για όλους τους μαθητές, θα προταθεί ως εναλλακτικός τρόπος δράσης. Ωστόσο, καθώς στην έρευνα –δράση η σχέση θεωρίας και πράξης είναι αμφίδρομη και διαλεκτική, αναμένεται η παραγωγή πλαισιοθετημένης γνώσης με τελικό στόχο την προσωπική αλλαγή των εμπλεκόμενων σε συγκεκριμένο ερμηνευτικό πλαίσιο και την δημιουργία μικρών πυρήνων αλλαγής.</p>
<p>Βοζίκας Δημήτριος</p>	<p>6^η/07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ</p>	<p>Β. Τσάφος</p>	<p>Ε.Κατσαρού Α.Μιχάλη</p>	<p>Μια συγκριτική προσέγγιση των Αναλυτικών Προγραμμάτων της Νεοελληνικής Γλώσσας, Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης: συνέχειες και ασυνέχειες</p>	<p>Στην παρούσα διδακτορική διατριβή μελετάμε τα Αναλυτικά Προγράμματα της Νεοελληνικής Γλώσσας που εφαρμόζονται σήμερα στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Αποσκοπούμε στην ανίχνευση των συνεχειών και των ασυνεχειών που υφίστανται μεταξύ των ΑΠ των δύο παραπάνω βαθμίδων και στην ανάδειξη των βασικών παραμέτρων που επιδρούν στη διαμόρφωσή τους. Διερευνούμε την οπτική που υιοθετείται για τη γλώσσα στα συγκεκριμένα ΑΠ, τα κοινά στοιχεία που τα διέπουν καθώς και τις ενδεχόμενες διαφοροποιήσεις μεταξύ τους. Λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ΑΠ, στην παρούσα διδακτορική διατριβή αξιοποιούνται μεθοδολογικά εργαλεία που ανάγονται στους ποιοτικούς ερευνητικούς προσανατολισμούς. Ειδικότερα, υιοθετείται η ποιοτική ανάλυση περιεχομένου ως μέθοδος επεξεργασίας του υπό εξέταση υλικού. Μέσω του ερευνητικού εγχειρήματος αναμένεται, εκτός από την ανάδειξη των συνεχειών και των ασυνεχειών μεταξύ των παραπάνω ΑΠ, η πληρέστερη κατανόηση των επιμέρους παραγόντων που επέδρασαν στον σχεδιασμό τους. Επίσης, η έρευνα θα ολοκληρωθεί με την κατάθεση προτάσεων, που θα έχουν στόχο τη βελτίωση των ΑΠ και την εξάλειψη των ενδεχόμενων ασυνεχειών.</p>
<p>Σιαμαντά Βασιλική</p>	<p>6^η/07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ</p>	<p>Μ. Σφυρόερα</p>	<p>Β.Τσάφος Κ.Παπαδοπούλου</p>	<p>Διερευνώντας τις δυνατότητες μετασχηματισμού του ρόλου των νηπιαγωγών σχετικά με την εφαρμογή της κοινωνικο-συναισθηματικής ανάπτυξης των</p>	<p>Η σημερινή σχολική πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από ραγδαίες κοινωνικο-οικονομικές και πολιτισμικές αλλαγές, αναδεικνύοντας τον πολύπλευρο ρόλο των εκπαιδευτικών. Στην προσχολική ηλικία, το παιχνίδι μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο για τη διαμόρφωση ενταξιακού μαθησιακού περιβάλλοντος, το οποίο μπορεί να ανταποκριθεί στις διαφοροποιημένες ανάγκες των μαθητών σήμερα. Στην ηλικία αυτή, τα παιδιά αρχίζουν να διαμορφώνουν την εικόνα του εαυτού τους βασιζόμενα στις εμπειρίες και στα λεγόμενα των σημαντικών άλλων για αυτά. Η δημιουργία, επομένως, ενός ανοικτού πλαισίου αποδοχής θα ωφελήσει στη διαμόρφωση θετικών αυτοσυναισθημάτων και ενδυναμωμένων προσωπικότητων. Στην τρέχουσα εκπαιδευτική πραγματικότητα παρατηρείται, εντούτοις, η εστίαση στη γνωστική εξέλιξη των μαθητών στο νηπιαγωγείο μέσω της εφαρμογής τυποποιημένων δραστηριοτήτων,</p>

				μαθητών: Μια Κριτική Έρευνα Δράσης	<p>αναδεικνύοντας μια γενικότερη σύγχυση αναφορικά με την παιδαγωγική του παιχνιδιού και την αξιοποίησή της (Lynch, 2015). Απώτερος σκοπός αυτής της κριτικής χειραφετικής έρευνας- δράσης είναι η διερεύνηση ενός πιθανού μετασχηματισμού του ρόλου και της κουλτούρας των νηπιαγωγών αναφορικά με τη χρήση της παιδαγωγικής του παιχνιδιού και τη σημασία της κοινωνικο-συναισθηματικής ανάπτυξης των μαθητών στην προσχολική ηλικία. Στην έρευνα θα συμμετέχουν ενεργά κριτικοί φίλοι (ψυχολόγος-νηπιαγωγός) ως διεπιστημονική αναστοχαστική ομάδα, ενώ η ερευνήτρια θα αποτελεί μέρος της και όχι απλός διαμεσολαβητής. Το δείγμα θα είναι ανομοιογενές και θα αποτελείται από νηπιαγωγούς που εργάζονται σε δημόσιες μονάδες προσχολικής αγωγής. Τα ερευνητικά εργαλεία που θα αξιοποιηθούν είναι οι ημι-δομημένες συνεντεύξεις εις βάθος, το ερευνητικό ημερολόγιο και η συμμετοχική παρατήρηση στα σχολικά πλαίσια. Τα συλλεχθέντα δεδομένα θα αναλυθούν μέσω της μεθόδου της ανάλυσης περιεχομένου. Αν και υπάρχει τεράστιος όγκος βιβλιογραφίας για την ανάπτυξη και τα οφέλη του παιχνιδιού, λίγες μελέτες αναφέρονται στη συστηματική διερεύνηση του ρόλου του εκπαιδευτικού στη δόμηση και το σχεδιασμό του με έμφαση στον κοινωνικο-συναισθηματικό τομέα (Weisbergetal. 2013· Singer & Singer, 2005). Επιπρόσθετα, η εφαρμογή στοχευμένων προσωποποιημένων παρεμβάσεων μέσα από διαφορετικού είδους βιωματικές δράσεις, προσδοκείται ότι θα οδηγήσει στην ανάπτυξη αποτελεσματικότερων πρακτικών και στον ουσιαστικότερο στοχασμό των συμμετεχόντων και της ερευνήτριας πάνω στο ρόλο τους. Τέλος, η συμμετοχή διαφορετικών ειδικοτήτων ως κριτικών φίλων αναμένεται ότι θα εμπλουτίσει τη βιβλιογραφία γύρω από τη σπουδαιότητα της διεπιστημονικής συνεργασίας στο πλαίσιο της έρευνας-δράσης και εν γένει της σχολικής πραγματικότητας.</p>
Σκαπινάκη Υπατία	6 ^η /07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Μ. Σφυρόερα	Β.Τσάφος Μ.Καμπεζά	Αναστοχασμός των παιδιών και αξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας	<p>Είναι γεγονός ότι σήμερα ο αναστοχασμός στην εκπαίδευση απαντάται όλο και πιο συχνά στη βιβλιογραφία. Όταν δε ένας εκπαιδευτικός αναστοχάζεται α. αναλύει, αιτιολογεί και κρίνει τις εμπειρίες του από την καθημερινή του πρακτική και δράση χρησιμοποιώντας την επιστημονική κατάρτισή του (Schön, 1983, Feiman-Nemser, 1990, Zeichner & Liston, 1996) και β. συμβάλλει ώστε τα παιδιά (γνώστες των αναγκών τους) να αναπτύξουν τις αναστοχαστικές δεξιότητες, σεβόμενος τις ιδέες –παρατηρήσεις τους, και το δικαίωμα τους να συμμετέχουν στις συλλογικές αποφάσεις που τα αφορούν (Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, Unicef 1989)σε μια δημοκρατική πρακτική (OECD 2001, OECD 2006). Ακόμα το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (2009) προτείνει η αξιολόγηση ανάμεσα σε άλλα να στοχεύει στη συνεχή ανατροφοδότηση και βελτίωση της παιδαγωγικής επικοινωνίας ώστε να ενισχύεται η διδακτική πρακτική στην τάξη. Άρα η αξιολόγηση ως διαδικασία ανατροφοδότησης και ενίσχυσης του εκπαιδευτικού έργου θα επιδρά θετικά στις μαθησιακές επιτεύξεις (Black &William 1998). Από το προηγούμενο απορρέει ότι με τη διαμορφωτική αξιολόγηση ή την αξιολόγηση για τη μάθηση: α. οι εκπαιδευτικοί θα κατανοήσουν τι γνωρίζει, τι είναι ικανός, και τι πιστεύει για όσα μαθαίνει το κάθε παιδί (Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής [ΙΕΠ], 2014α Dunphy, 2008 Ρεκαλίδου, 2016α) ώστε να ενισχύουν ή να μετασχηματίζουν ανάλογα τις πρακτικές τους και β. τα μικρά παιδιά εμπλεκόμενα διαρκώς στην παιδαγωγική διαδικασία θα παρακολουθούν την εξελισσόμενη πορεία τους (Pennsylvania Departments of Education and Human Services 2017) και θα επαναπροσδιορίζουν τις στρατηγικές μάθησής τους. Συνεπώς η αξιολόγηση για τη μάθηση συντελεί σε μια διαδικασία μάθησης και αναστοχασμού. Καθώς λοιπόν οι μαθητές δύνανται α. να αναπτύξουν την ικανότητα του αναστοχασμού και β. να αξιολογούν την εκπαιδευτική διαδικασία, ως συντελεστές-συν-δημιουργοί αυτής τίθεται ως σκοπός της παρούσας μελέτης να διερευνηθεί αν τα παιδιά θα είναι σε θέση να αξιολογούν την εκπαιδευτική διαδικασία- παιδαγωγική πρακτική αν αναπτύξουν την αναστοχαστική τους ικανότητα. Για τη διερεύνηση του στόχου η παρούσα μελέτη θέτει τα εξής ερωτήματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ποιες αναστοχαστικές δεξιότητες θα μπορέσουν να κατακτήσουν τα παιδιά; • Ποιοι παράγοντες θα συμβάλλουν στην κατάκτησή τους ;

					<ul style="list-style-type: none"> •Πού θα μεταβιβαστούν οι δεξιότητες αυτές; •Και με ποιον τρόπο θα μεταβιβαστούν ; <p>Η ερευνητική διαδικασία θα πραγματοποιηθεί σε μια τάξη Νηπιαγωγείου (μελέτη περίπτωσης), κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους 2021-22. Το χρονικό αυτό εύρος θα δώσει την ευκαιρία στη ερευνήτρια να συλλέξει περισσότερα δεδομένα καθώς τα παιδιά και των δύο ηλικιακών ομάδων (νήπια-προνήπια) δύνανται να έχουν μια εξελισσόμενη πορεία. Συγκεκριμένα η γράφουσα θα καταβάλλει προσπάθεια να αναπτύξουν τα παιδιά αναστοχαστικές δεξιότητες με μεθοδολογία που ορίζεται από διαφόρους μελετητές (πχ. τα ανοιχτού τύπου ερωτήματα (Clark, & Moss, 2010) πάνω σε θεματολογία που θα αναδειχθεί εκείνη τη χρονική περίοδο. Στη συνέχεια η εκπαιδευτικός θα απευθύνει ερωτήματα στα παιδιά. Οι απαντήσεις-σχόλια των παιδιών αλλά και διάλογοι που πιθανόν να προκύψουν δύνανται να φανερώσουν πληροφορίες σχετικά με τις μαθησιακές εμπειρίες τους δηλαδή την ικανότητα των παιδιών να τις αναδεικνύουν και να τις αξιολογούν (Pennsylvania Departments of Education and Human Services 2017) αξιοποιώντας την αναστοχαστική δεξιότητα που ίσως να έχουν κατακτήσει. Τα σχόλια - διάλογοι - δεδομένα της ερευνητικής διαδικασίας (από την αλληλεπίδραση παιδιών-παιδιών –εκπαιδευτικού) κατά τη διάρκεια της καθημερινής πρακτικής θα συλλέγονται από τη γράφουσα ερευνήτρια και από ένα άτομο ακόμα τον κριτικό φίλο. Επίσης ο κριτικός φίλος θα δρα ανατροφοδοτικά - κριτικά ώστε να παράσχει μια ακόμη οπτική όχι μόνο στην περιγραφή των δεδομένων αλλά και στην προοπτική του επανασχεδιασμού-επανεξέτασης, περαιτέρω υλοποίησης δραστηριοτήτων, παρατήρησης και αναστοχασμού. Αναφορικά με το δείγμα της έρευνας θα τηρηθεί η απαραίτητη δεοντολογία καθώς το δείγμα θα αποτελείται από τα παιδιά της τάξης της γράφουσας για το σχολικό έτος 2021-22. Επιπλέον τα ερευνητικά εργαλεία για τη διεξαγωγή της έρευνας θα αποτελούν οι καταγραφές των σχολίων αλλά και των διαλόγων των παιδιών, των παιδιών με την εκπαιδευτικό αλλά και των παιδιών με τον κριτικό φίλο στο ημερολόγιο της τάξης. Επιπρόσθετα στο ημερολόγιο θα καταγράφονται οι απόψεις της εκπαιδευτικού αλλά και του κριτικού φίλου. Όλες οι καταγραφές – δεδομένα αφού καταβληθεί προσπάθεια να κατηγοριοποιηθούν σύμφωνα με τα ερωτήματα θα αναλυθούν ποιοτικά. Σε αυτό το σημείο ας αναφερθεί ότι η γράφουσα εκπαιδευτικός κατά τη διάρκεια της καθημερινής πρακτικής της στη τάξη έχει παρατηρήσει ποικίλα σχόλια παιδιών αναφορικά με τη συμμετοχή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Με εφελθίο αυτό το γεγονός νομίζει ότι ίσως να αναδειχθεί η τυχόν ύπαρξη σχέσης ανάμεσα στον αναστοχασμό των παιδιών και στη συμμετοχή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Το προηγούμενο είναι πιθανό να φωτίσει πτυχές της εκπαιδευτικής διαδικασίας και να οδηγήσει σε προτάσεις για παιδαγωγικές πρακτικές σχετικές με την ενίσχυση του αναστοχασμού των παιδιών και τη συμμετοχή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία.</p>
Κουνή Ειρήνη-Φρειδερίκη	6 ^η /07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Μ. Σφυρόερα	Β.Τσάφος Α.Ανδρούσου	Οπτικός γραμματισμός και μουσική εμπειρία. Διερευνώντας τη σχέση τους μέσα από μια εκπαιδευτική παρέμβαση με μαθητές προσχολικής ηλικίας	Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται ότι τα παιδιά αποτελούν σημαντικό μέρος του κοινού που επισκέπτεται τα μουσεία. Η εκπαίδευση εκτός και εντός σχολείου που σχετίζεται με τα μουσεία παρέχει πολλαπλά οφέλη και νέες εμπειρίες στους μαθητές. Τους βοηθά να αντιληφθούν, να επεξεργαστούν και να γνωρίσουν στοιχεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς που δε θα μπορούσαν ίσως να προσεγγίσουν με διαφορετικό τρόπο. Όμως είναι πάντοτε σίγουρο ότι τα παιδιά μπορούν να ερμηνεύσουν όσα βλέπουν στα μουσεία; Και αν όχι με τι σχετίζεται αυτή η διαδικασία; Μπορεί η επεξεργασία και η ερμηνεία των μουσειακών εκθεμάτων να σχετίζεται με την εκπαίδευσή τους στην οπτική γλώσσα; Η ανάγκη για παροχή εργαλείων οπτικής ανάγνωσης και εκπαίδευσης των μαθητών μέσω του οπτικού γραμματισμού κρίνεται σημαντική καθώς διανύουμε μία εποχή που κυριαρχούν τα οπτικά ερεθίσματα. Ενδεχομένως τα παιδιά προσχολικής ηλικίας μέσα από την επαφή τους με τις αρχές της οπτικής γλώσσας να αναπτύξουν την κριτική τους σκέψη και να είναι ικανά να επεξεργαστούν ποικίλα οπτικά ερεθίσματα που συναντούν καθημερινά. Στην παρούσα έρευνα σκοπός μας είναι να διερευνήσουμε τα πιθανά οφέλη που ίσως να έχει η εκπαίδευση των παιδιών σε δεξιότητες και αρχές του οπτικού γραμματισμού, με απώτερο στόχο

					την εξέλιξη της μουσειακής εμπειρίας μαθητών του νηπιαγωγείου. Για αυτό θα πραγματοποιήσουμε μία μελέτη περίπτωσης. Συγκεντρώνοντας υλικό από δύο τμήματα που θα αποτελούν αντίστοιχα την πειραματική ομάδα και την ομάδα ελέγχου, θα σχεδιάσουμε δραστηριότητες οπτικού γραμματισμού, μόνο για τους μαθητές της πειραματικής ομάδας, ώστε να ελέγξουμε αν και σε ποιο βαθμό επηρεάστηκε η μουσειακή τους εμπειρία από αυτή την εξοικείωση με την οπτική γλώσσα.
Αλεξίου Αλεξία-Νικολέττα	6 ^η /07-01-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Α. Παρούση	Α.Αρχάκης, Α.Στάμου	Εκπαίδευση κουκλοπαικών στην Ελλάδα: εξέλιξη και διαστάσεις μιας ιδιαίτερης πολιτισμικής δραστηριότητας	Υποθέτοντας ότι η εκπαίδευση των καλλιτεχνών κουκλοπαικών κατασκευάζει μια ισχυρή συνιστώσα του νήματος που συνέχει την παράδοση με την εξέλιξη της συγκεκριμένης τέχνης και γνωρίζοντας ότι οι Έλληνες κουκλοπαίχτες, επί σειρά ετών, επιλέγουν να καταρτιστούν, είτε σε σχολές του εξωτερικού, είτε να μαθητεύσουν δίπλα σε κάποιο μέντορα, είτε να παρακολουθήσουν ιδιωτικά σεμινάρια/εργαστήρια σχετικά με το αντικείμενο, εκτιμούμε ότι το πεδίο της «Εκπαίδευσης των Κουκλοπαικών» στην Ελλάδα συγκροτεί ένα ενδιαφέρον ερευνητικό πεδίο, τόσο ως προς την ιστορική/ εξελικτική του διάσταση, όσο και ως προς την πολυδιάστατη εικόνα της τρέχουσας πραγματικότητάς του. Κεντρικούς στόχους της παρούσας διδακτορικής διατριβής αποτελούν: α) η καταγραφή της εκπαίδευσης που λάμβαναν οι επαγγελματίες κουκλοπαίχτες στην Ελλάδα, από την εμφάνιση του κουκλοθέατρου, τα τέλη του 19ου αιώνα, έως σήμερα. β) η καταγραφή και ανάλυση των τρεχουσών μορφών εκπαιδευτικής μαθητείας στην Ελλάδα. γ) η συγκριτική αποτύπωση της πολιτισμικής των παραπάνω μορφών εκπαίδευσης με βάση τη δυναμική των κυρίαρχων εκπαιδευτικών ρευμάτων, τουλάχιστον, στην Ευρώπη. Η μεθοδολογία που θα ακολουθηθεί, περιλαμβάνει συγκριτική βιβλιογραφική καταγραφή των εκπαιδευτικών επιρροών και του έργου Ελλήνων κουκλοπαικών, καθώς και πραγματοποίηση μελετών περίπτωσης καλλιτεχνικών εργαστηρίων, τα οποία δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα σήμερα. Τα ερευνητικά εργαλεία που θα κατασκευαστούν, περιλαμβάνουν ένα πρωτόκολλο καταγραφής των χαρακτηριστικών της καλλιτεχνικής δραστηριότητας του κουκλοθέατρου, ένα πρωτόκολλο καταγραφής των σημερινών Ελλήνων κουκλοπαικών, καθώς και πρωτόκολλα παρατήρησης δραστηριοτήτων στα εργαστήριά τους. Οι καταγραφές των δεδομένων θα αναλυθούν συγκριτικά για τα πρωτόκολλα που αναφέρονται στις μεταβλητές της καλλιτεχνικής και της αντίστοιχης χρονικά εκπαιδευτικής δραστηριότητας. Τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, θα αναδείξουν κάποια πολιτισμικά μονοπάτια, που ακολουθεί υπόρρητα, η εκπαίδευση των κουκλοπαικών στην Ελλάδα, σε σύγκριση με το γενικότερο πολιτισμικό γίνεσθαι που ακολουθεί το Κουκλοθέατρο στο σημερινό, παγκοσμιοποιημένο σε κάποιο βαθμό, καλλιτεχνικό περιβάλλον.
Μαριάτου Αικατερίνη	13 ^η /08-07-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Β. Τσάκωνα	Β.Τσάφος, Α.Ανδρούσου	Γλωσσικές ιδεολογίες και χιούμορ: Κριτική ανάλυση του διαδικτυακού χιουμοριστικού λόγου για τους/τις Νέους/ες ομιλητές/τριες της αγγλικής	Η έρευνα επικεντρώνεται στην διερεύνηση των στάσεων που επικρατούν στην ελληνική κοινωνία απέναντι στους Νεο-ομιλητές/τριες μέσα από την ανάλυση του διαδικτυακού χιουμοριστικού λόγου. Ειδικότερα, θα αναλυθεί ως μελέτη περίπτωσης ένα σώμα κειμένων και συγκεκριμένα memes (μιμείδια) που στοχοποιούν τα αγγλικά του πρώην πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα. Με τον όρο Νεο-ομιλητές/τριες εννοούνται οι ομιλητές/τριες που χρησιμοποιούν σε πραγματικές συνθήκες επικοινωνίας μια νέα γλώσσα σε σχέση με την αρχική που ανέπτυξαν εντός της οικογένειας ή άλλου μη οργανωμένου προς τεχνητή γλωσσομάθεια επικοινωνιακού περιβάλλοντος. Οι στάσεις που διερευνώνται φέρνουν στην επιφάνεια ευρύτερες γλωσσικές ιδεολογίες που εντοπίζονται στον ελληνικό χώρο και αφορούν τη χρήση και αξιολόγηση της γλώσσας. Με δεδομένο ότι η κυρίαρχη γλωσσική ιδεολογία στην Ελλάδα, εκπεφρασμένη και από την ίδια την πολιτεία είναι η μονογλωσσία και ο γλωσσικός εθνικισμός, θεωρείται αυτή το πλαίσιο μέσα στο οποίο η έρευνα επιχειρεί να εντοπίσει την ανάδειξη και ένταση τυχόν διαφοροποιήσεων. Σε αυτό το πλαίσιο, το χιούμορ και οι κοινωνικές λειτουργίες του αποτελούν βασικό αντικείμενο της έρευνας. Κατανοώντας το πώς το χιούμορ συστήνει ομάδες συσπειρώνοντας τα μέλη τους γύρω από

					κοινές αξίες και παραδοχές και αποκλείει όσους/ες αποκλίνουν από αυτές, μας προσφέρει με τη μελέτη του τα εργαλεία για μια οξυδερκή κατανόηση των γλωσσικών ιδεολογιών που αναδύονται στα δεδομένα μας. Ως ερευνητικό εργαλείο θα χρησιμοποιηθεί η Κειμενική Θεωρία του Χιούμορ (Tsakona 2020), που δίνει έμφαση στο κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο παραγωγής του χιούμορ και στο κειμενικό είδος. Η έρευνα αναμένεται να αναδείξει την απόρριψη της γλωσσικής χρήσης των Νεο-μιλητών/τριών και να επιβεβαιώσει την κυριαρχία του γλωσσικού εθνικισμού και της πρότυπης γλώσσας.
Μετακίδου Χριστίνα	13 ^η /08-07-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Μ. Σφυρόερα	Β.Τσάφος, Α.Ανδρούσου	Οι προσωπικές ψηφιακές αφηγήσεις (βιογραφίες) ως εργαλείο αναστοχασμού των εκπαιδευτικών. Ο ρόλος του διαμοιρασμού στις κοινότητες πρακτικής	
Πετροπούλου Νίκη	13 ^η /08-07-2021 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Μ. Λεοντσίνη	Ε.Κούρτη, Κ.Ασκούνη	Οι (γυναίκες) φιλόλογοι στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση: επαγγελματικές ταυτότητες και πορείες	Οι μετανεωτερικές προσεγγίσεις θεωρούν την έννοια της ταυτότητας του εκπαιδευτικού υβριδική, κατακερματισμένη και γεμάτη αντιφάσεις.(Φρυδάκη,2015:97).Η φεμινιστική κριτική παρατηρεί ότι στο σύγχρονο μοντέλο για τον επαγγελματισμό του εκπαιδευτικού, (ΟΟΣΑ, DeSeCo, 2001· UNESCO, Life skills, 2002) ο φιλελεύθερος λόγος που συνδέεται με τον σύγχρονο εκπαιδευτικό τον αντιμετωπίζει ως ορθολογικό, εργαλειακό φορέα που δραστηριοποιείται ενεργά (Dillabough,1999:375).Για τις θεωρητικούς του φεμινισμού, με βάση τη λογική ως σταθερό στοιχείο της ταυτότητας, οι γυναίκες συμβολικά δομούνται με ό,τι βρίσκεται εκτός λογικής και βρίσκονται εκτός πολιτικής διαδικασίας ως Άλλος.(Dillabough,1999:378) Το φύλο ως ένας τύπος αναπαράστασης και αυτό-αναπαράστασης, δομείται από ποικίλες κοινωνικές τεχνολογίες, σχέσεις ισχύος, λόγους, επιστημολογίες, όπως επίσης και καθημερινές πρακτικές (de Lauretis,1987:2). Η φεμινιστική προσέγγιση, διερευνά ένα εναλλακτικό, ιδεολογικό πλαίσιο για την αξιολόγηση του ρόλου του φύλου στη διαμόρφωση της ταυτότητας του/της εκπαιδευτικού (Dillabough,1999:387).Δημιουργεί τη βάση να κατανοήσει κανείς τους εκπαιδευτικούς ως υποκείμενα που διαμορφώνονται διά του λόγου, ως άτομα που κατασκευάζουν νοήματα μέσω της κοινωνικής μεσολάβησης και ως φορείς, οι οποίοι είναι «συμμέτοχοι, ενσωματωμένοι, περιορισμένοι, απαρτιζόμενοι, κατακερματισμένοι και εξαρτώμενοι από συστήματα ισχύος και εκμετάλλευσης» (Weir,1997:184). Οι γυναίκες φιλόλογοι, αποτελούν τυπικά δείγματα μιας έμφυλα προσδιορισμένης και ιεραρχημένης αγοράς εργασίας. Παρά το γεγονός ότι πλειοψηφούν στον κλάδο σε ποσοστό 63,57% (ΕΛΣΤΑΤ), καθίστανται «αόρατες» και υποεκπροσωπούνται τόσο στις ανώτερες και τις κατώτερες βαθμίδες της διοίκησης της εκπαίδευσης όσο και στα συνδικαλιστικά όργανα του κλάδου. Η παρούσα έρευνα με εργαλείο την αφηγηματική εθνογραφική συνέντευξη, στόχο έχει να αναδείξει τα χαρακτηριστικά της επαγγελματι-κής ταυτότητας των γυναικών φιλολόγων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση μέσα από την κατάθεση των εμπειριών και των βιωμάτων τους ως έμφυλα υποκείμενα, ταυτόχρονα υποτελή και φορείς δράσης, ενταγμένα στο περίπλοκο δίκτυο των σχέσεων εξουσίας που χαρακτηρίζουν τον εκπαιδευτικό θεσμό.
Γιαζιτζή Δήμητρα	13 ^η /08-07-2021 συνεδρία	Α. Ανδρούσου	Α.Αρχάκης, Α.Στάμου	Ο ρόλος της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης στην ένταξη των νεαρών	Όπως μαρτυρά η βιβλιογραφία και ο τύπος της περιόδου 2015-2016, οι προσφυγικές ροές κορυφώθηκαν, από τις αρχές του 2015 μέχρι και το Μάρτιο του επόμενου έτους, περίοδο όπου υπογράφηκε το πολυσυζητημένο και αμφιλεγόμενο Σύμφωνο Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας (18 Μαρτίου 2016). Το Σύμφωνο αυτό χαρακτηρίστηκε ως «κηλίδα» για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, αφού η Ε.Ε αντί για να

Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ			προσφύγων στην ελληνική κοινωνία. Η Εργασία με Νέους (Youth Work) προσφυγικής προέλευσης ως δείκτης ενσωμάτωσης	<p>διαχειριστεί και να επιλύσει με ένα βιώσιμο τρόπο την αποκαλούμενη και «προσφυγική κρίση», προτίμησε να δημιουργήσει στρατόπεδα και καταυλισμούς με άθλιες συνθήκες, επιτρέποντας στην Τουρκία να εργαλειοποιήσει τον ανθρώπινο πόνο. Δυστυχώς, η Ελλάδα, λόγω της γεωπολιτικής της θέσης, διαδραμάτισε και συνεχίζει να διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο μετά το κλείσιμο των συνόρων και τον εγκλωβισμό χιλιάδων ανθρώπων (ανάμεσα τους και εκατοντάδες ασυνόδευτα ανήλικα) στα νησιά και την ηπειρωτική χώρα. Έχοντας υπόψη τα παραπάνω, γίνεται κατανοητό ότι η μετανάστευση, ένα διαχρονικά πολύπλοκο κοινωνικό φαινόμενο, αποκτά, με τη σειρά της νέες προβληματικές και παραμέτρους. Όπως προκύπτει και από τη σχετική βιβλιογραφία (Βεντούρα; 2011, Παπαδοπούλου; 2009, Ανδρούσου; 2020, Ανδρουλάκης;2011), η μετανάστευση δεν είναι ένα ομοιογενές φαινόμενο και δε βιώνεται με τον ίδιο τρόπο από τα δρώντα υποκείμενα. Κάθε φορά, αποκτά ιδιαίτερη σημασία, να αφουγκραστούμε τη φωνή των ανθρώπων που βιώνουν αυτό το εξαιρετικά ανομοιογενές φαινόμενο καθώς οι ενήλικοι/ες μετανάστες/τριες -πρόσφυγες δεν διαθέτουν μια παγιωμένη ταυτότητα αλλά αναδεικνύονται νέες πτυχές της, κάθε φορά, αναλόγως τις ανάγκες ή τους συνομιλητές τους. Η πολιτισμική αλλά και η εθνική ταυτότητα των ατόμων μεταναστευτικής καταγωγής δεν πρέπει να θεωρούνται ως κάτι σταθεροποιημένο και ομοιογενές, αλλά έχουν πολλαπλές εκφάνσεις. Προς αυτή την κατεύθυνση, στο παρόν εγχείρημα, επιδιώκεται η διερεύνηση του ρόλου της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης ως μέσου σχεδίασης καινοτόμων εκπαιδευτικών πρακτικών και δείκτη ένταξης, με αντισταθμιστικό χαρακτήρα, ειδικά για νέους προσφυγικής προέλευσης. Μία συστηματική μελέτη και κατανόηση της πολυτροπικότητας από τα βιβλία και τις κινηματογραφικές ταινίες μέχρι τη δημιουργία ενός ραδιοφωνικού σταθμού μας βοηθά να κατανοήσουμε τα διάφορα σημειωτικά μέσα και κατά συνέπεια βιοθάει τα άτομα να αποκωδικοποιήσουν πιο εύκολα τις εμπειρίες και τη νέα πραγματικότητα (Παπαδοπούλου, 2005). Τα παιδιά και οι νέοι προσφυγικής προέλευσης κουβαλούν το δικό τους ιδιαίτερο και ανομοιογενές πολιτισμικό, κοινωνικοοικονομικό και εκπαιδευτικό φορτίο και αξίζει να ακουστεί η δική τους φωνή μέσα από τις προσωπικές τους αφηγήσεις με στόχο να αντιμετωπίσουν το διαφορετικό κοινό και να αναπτύξουν τη δική τους ανεξάρτητη φωνή (Malkki, 1996· McDonald, 2015). Είναι σημαντικό να παρέχετε αυτή η δυνατότητα σε όλα τα δρώντα υποκείμενα ώστε να μπορέσουν να ανοιχτούν προς τον κόσμο και να διευκολυνθεί η ουσιαστική ένταξη τους στην κοινωνία. Τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα που προκύπτουν από την θεωρητική έρευνα που παρουσιάστηκε συνοπτικά, παραπάνω, είναι τέσσερα:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Η παρακολούθηση προγραμμάτων μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης μπορεί να αποτελέσει μέσο ένταξης στην ελληνική κοινωνία για τους νέους πρόσφυγες ηλικίας 15-24 ετών; 2. Αντιμετωπίζουν οι νέοι προσφυγικής προέλευσης 15-24 ετών κοινωνικοοικονομικούς αποκλεισμούς ; Αν ναι, υπάρχει δυνατότητα άρσης αυτών μέσω δράσεων μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης; 3. Η Εργασία με νέους μπορεί να αποτελέσει προγνωστικό παράγοντα ένταξης; Αν ναι μέσα από ποιες δράσεις μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης; 4. Η παραγωγή ενός πολύγλωσσου και πολυτροπικού οδηγού- εγχειριδίου θα ενισχύσει τις προοπτικές ένταξης των νέων προσφυγικής προέλευσης; <p>Στόχος της έρευνας & Μεθοδολογία</p> <p>Πρωταρχικός στόχος αυτής της έρευνας πρόκειται να είναι η διερεύνηση και η βαθύτερη κατανόηση, τόσο του ρόλου της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης στην ένταξη των νεαρών προσφύγων της ηλικιακής ομάδας 15-24 ετών, όσο και η ενδεδειγμένη αποτύπωση των διαδικασιών ένταξης τους στην ευρύτερη κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας μας και συγκεκριμένα στον αστικό ιστό της πρωτεύουσας. Για την επιλογή του ερευνητικού εργαλείου χρειάζεται να δοθεί βάση στη θεωρία και στα ερευνητικά ερωτήματα, τα οποία θα προσδιορίσουν τον τύπο της έρευνας και το εργαλείο που θα επιλεγεί, ώστε να εξεταστεί το θέμα σε βάθος και με μεγαλύτερη επιτυχία (Λαμπίρη-Δημάκη, 2003:28). Έτσι, αναφορικά με</p>
---------------------	--	--	---	--

					<p>το παρόν εγχείρημα, θα υιοθετήσουμε την ποιοτική προσέγγιση αφού πρόκειται για μια πρωτογενή ποιοτική έρευνα πεδίου, η οποία θα χωρίζεται σε δύο στάδια, με το πρώτο να αφορά σ ένα πιλοτικό ερωτηματολόγιο και ενδεχομένως μια ομάδα ελέγχου. Η επιλογή του δείγματος θα είναι τυχαία και μπορεί να αποτελείται από ωφελούμενους των Κοινωνικών Κέντρων (υπήκοοι τρίτων χώρων, αιτούντες διεθνή προστασία και αναγνωρισμένοι πρόσφυγες) οι οποίοι διαμένουν στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής, σε διαμερίσματα του προγράμματος ΕΣΤΙΑ, σε κέντρα φιλοξενίας, σε διαμερίσματα που οι ίδιοι εκμισθώνουν ή ακόμα και άστεγους. Η ενημέρωση θα γίνεται σε πέντε γλώσσες με ύπαρξη διερμηνέα (αγγλικά, γαλλικά, αραβικά, ουρντού και φαρσί/νταρί). Σ' ένα δεύτερο επίπεδο της έρευνας, η επιλογή των συμμετεχόντων μπορεί να είναι πιο στοχευμένη, προσεγγίζοντας τους εργασιακούς συμβούλους και εκπαιδευτές ενηλίκων, οι οποίοι συνεργάζονται με τα Κοινωνικά Κέντρα και υποστηρίζουν τους ωφελούμενους, υπηκόους τρίτων χωρών, να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Οι συνεντεύξεις θα πραγματοποιηθούν μέσω ημι-δομημένων ερωτήσεων. Επίσης, σε μια προσπάθεια διερεύνησης των πραγματικών αναγκών των νέων προσφυγικής προέλευσης καθώς και της δυνατότητας ένταξης τους στην ελληνική κοινωνία θα επιχειρήσουμε να συνθέσουμε ένα πολυτροπικό και πολύγλωσσο οδηγό εφάμιλλο με αυτόν του έργου PRESS, όπως αποτυπώθηκε στο Πρόγραμμα-Γεφυρα για την ένταξη των εφήβων στο σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον. Σε ότι αφορά πιθανούς περιορισμούς που θα πρέπει να λάβουμε υπόψη κατά τη διεξαγωγή της συγκεκριμένης έρευνας σημαντικό ρόλο διαδραματίζει το κομμάτι της γλώσσας, το οποίο παρά την ύπαρξη διερμηνέα μπορεί να μην αποδίδει επακριβώς έννοιες και ιδέες κατά την απόδοση του λόγου. Για να ξεπεραστεί αυτός ο περιορισμός θα επιχειρηθεί η αξιοποιηθεί η έννοια της πολυτροπικότητας, όπως αναλύθηκε παραπάνω, μέσα από διάφορες άλλες μορφές κοινωνικής αλληλεπίδρασης. Επιπρόσθετα, θα έχουμε υπόψη καθ'όλη τη διεξαγωγή της έρευνας και αργότερα κατά την παρουσίαση των αποτελεσμάτων, το γεγονός ότι το δείγμα του πληθυσμού, το οποίο θα προσεγγίσουμε, είναι πολύ μικρό σε σχέση με το σύνολο των νέων προσφυγικής προέλευσης που διαβιούν στην Ελλάδα. Οπότε τα αποτελέσματα της έρευνας θα αξιολογηθούν ως στάσεις ενός μικρού μέρους του προσφυγικού πληθυσμού, το οποίο μάλιστα, βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο τόπο (Αττική), μία συγκεκριμένη χρονική στιγμή (περίοδο διεξαγωγής της έρευνας) και κάτω από ορισμένες συνθήκες (τρέχουσα πολιτικοοικονομική και κοινωνική πραγματικότητα).</p>
Τσιρόγκα Ελένη	9η/13-01-2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Α. Ανδρούσου	Κ. Ασκούνη Β. Τσάφος	Επαγγελματική ταυτότητα, επαγγελματική εξέλιξη, εκπαιδευτικές και επαγγελματικές πορείες αποφοίτων παιδαγωγικών τμημάτων: Οι απόφοιτοι του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του ΕΚΠΑ	
Φλωροπούλου Ηλέκτρα-Σία	9η/13-01-2022	Α. Ανδρούσου	Κ. Ασκούνη Ε. Μίχα	Ιστορίες ζωής στο κατώφλι του	

	συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ			σχολείου: ερευνώντας τις σχέσεις σχολείου - μετανάστευσης στη συγκρότηση της πόλης.	
Μάρκου Σάρα	9η/13-01- 2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Λ.Αναγνωστάκη	Κ.Παπαδοπούλου Θ.Καλλινικάκη	Η διαδικασία επιλογής θετών και ανάδοχων γονέων στην Ελλάδα	Μελέτες δείχνουν ότι τα παιδιά που τοποθετούνται σε θετή ή ανάδοχη φροντίδα παρουσιάζουν σημαντικά καλύτερη ανάπτυξη σε πολλούς τομείς συγκριτικά με εκείνα που μεγαλώνουν σε ιδρύματα. Παρόλα αυτά, στη χώρα μας η ιδρυματική φροντίδα εξακολουθεί να αποτελεί το μοναδικό εναλλακτικό πλαίσιο φιλοξενίας για τα παιδιά που εισέρχονται στο σύστημα παιδικής προστασίας. Με την πρόσφατη ψήφιση του Νόμου 4538/2018 ξεκίνησε μια συντονισμένη προσπάθεια αποϊδρυματοποίησης, μέσω της υιοθέτησης μέτρων όπως η ενίσχυση των θεσμών της αναδοχής και της τεκνοθεσίας. Η επιλογή των ανθρώπων που αναλαμβάνουν τη φροντίδα ενός θετού ή ανάδοχου παιδιού αποτελεί εξαιρετικά σημαντική πτυχή των θεσμών αυτών, καθώς συμβάλει στην εξασφάλιση ενός ασφαλούς και θετικού περιβάλλοντος για τα παιδιά και στη μείωση των πρόωρων διακοπών της σύνδεσης και επακόλουθης επιστροφής των παιδιών στην ιδρυματική φροντίδα. Στη χώρα μας δεν έχουν πραγματοποιηθεί έρευνες που να αποτυπώνουν τις διαδικασίες και τις πρακτικές που ακολουθούνται για την αξιολόγηση υποψηφίων ανάδοχων γονέων και να εξετάζουν την αποτελεσματικότητά τους. Διαπιστώνεται ασάφεια και ασυμφωνία όσον αφορά τις διαδικασίες, τις μεθόδους, τα κριτήρια έγκρισης ή απόρριψης και τα ψυχοκοινωνικά χαρακτηριστικά των γονέων που θεωρείται ότι συνδέονται με μια καλή έκβαση της θετής ή ανάδοχης σχέσης. Η παρούσα έρευνα στοχεύει να συμβάλει στην ενίσχυση των θεσμών της αναδοχής και της τεκνοθεσίας με την επιστημονική πλαισίωση του έργου της αξιολόγησης υποψηφίων θετών και ανάδοχων γονέων και με απώτερο στόχο την ανάπτυξη εργαλείων και πρωτοκόλλων που θα βελτιώσουν την εγκυρότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας επιλογής. Πρόκειται για ένα ερευνητικό έργο με πρακτική χρησιμότητα και εφαρμογή που θεωρούμε ότι μπορεί να βελτιώσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας αξιολόγησης, επιφέροντας άμεσα οφέλη για τους εμπλεκόμενους επαγγελματίες, αλλά κυρίως για τις οικογένειες και τα παιδιά που εισέρχονται στη θετή και την ανάδοχη φροντίδα.
Νάστου Αργυρώ	9η/13-01- 2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Κ.Παπαδοπούλου	Λ.Αναγνωστάκη Θ.Καλλινικάκη	Παιδιά σε αναδοχή: διερεύνηση των παραγόντων και των διεργασιών που συνδέονται με τη δημιουργία σχέσεων ασφάλειας και εμπιστοσύνης μέσα στην ανάδοχη οικογένεια	Η αναδοχή αποτελεί σήμερα την πρώτη επιλογή για την απομάκρυνση των παιδιών από τις βιολογικές τους οικογένειες. Στόχος της αναδοχής είναι να βοηθήσει να ανακουφιστούν τα παιδιά και οι βιολογικές οικογένειες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, και να δημιουργήσει νέες θετικές εμπειρίες που μπορούν να προάγουν την ανάπτυξη των παιδιών. Η αναδοχή προκρίνεται έναντι του ιδρύματος γιατί η ιδρυματική συνθήκη θέτει σημαντικά εμπόδια στην γνωστική, συναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών και επιφέρει σημαντικά προβλήματα σε όλο το φάσμα των αναπτυξιακών δεξιοτήτων τους. Έτσι, η αναδοχή θεωρείται ότι μπορεί να προσφέρει ένα νέο οικογενειακό πλαίσιο όπου τα παιδιά είναι περισσότερο πιθανό να παρουσιάσουν καλύτερα αναπτυξιακά αποτελέσματα, σε σύγκριση με παιδιά που παραμένουν σε ένα «απρόσωπο ίδρυμα», αλλά και να δημιουργήσουν σχέσεις ασφάλειας και εμπιστοσύνης με τα άτομα που τα φροντίζουν. Η θεωρία του δεσμού φαίνεται να αποτελεί το κύριο θεωρητικό πλαίσιο για την επεξεργασία και κατανόηση θεμάτων που αφορούν στην ανάδειξη της δημιουργίας ασφαλών σχέσεων μέσα στην ανάδοχη οικογένεια ως σημαντικό προστατευτικό παράγοντα για τη μετέπειτα πορεία των παιδιών και την πιθανότητα ανάκαμψης από τις αντιξοότητες που βίωσαν νωρίτερα. Βασική θέση της θεωρίας του δεσμού, είναι ότι η ανάπτυξη ασφαλούς δεσμού μιας «ασφαλούς βάσης» στη βρεφική ηλικία, η οποία διευκολύνεται από την ψυχική διαθεσιμότητα του προσώπου

					<p>φροντίδας και την ικανότητα του για ενσυναίσθηση, συμβάλλει στην ολόπλευρη γνωστική, συναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη του παιδιού. Ακόμα, η δημιουργία ασφαλών σχέσεων φαίνεται να λειτουργεί ως προστατευτικός παράγοντας για την ψυχική υγεία και την ομαλή ανάπτυξη των παιδιών, η οποία σε συσχέτιση με τους παράγοντες επικινδυνότητας, συνδέεται με την ανάπτυξη ψυχικής ανθεκτικότητας στα παιδιά. Αναδύονται έτσι θέματα διερεύνησης πολύπλοκων αλληλεπιδράσεων και σχέσεων, όπου στον πυρήνα των σχέσεων αυτών, η θεωρία του δεσμού αποτελεί την κύρια θεωρητική βάση για τη διερεύνηση δύο σημαντικών ζητημάτων: 1) εάν οι νέες συναισθηματικές εμπειρίες, δηλαδή οι νέες σχέσεις που βιώνει ένα παιδί σε αναδοχή, μπορούν δυναμικά να αλλάξουν το είδος του δεσμού που αρχικά είχε αναπτύξει σε συνθήκες εγκατάλειψης, κακοποίησης ή παραμέλησης και 2) εάν προσφέρουν τη δυνατότητα στα παιδιά να αναπτύξουν νέες ασφαλείς σχέσεις που θα παρέχουν ένα ασφαλές πλαίσιο για τη γνωστική, συναισθηματική και κοινωνική τους ανάπτυξη. Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η διερεύνηση και ανάδειξη των παραγόντων και των διαδικασιών που συνδέονται με τη δημιουργία θετικών σχέσεων στο οικογενειακό πλαίσιο της αναδοχής και συμβάλλουν στο αίσθημα ασφάλειας και εμπιστοσύνης του παιδιού στο νέο περιβάλλον, ώστε να δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες για την ομαλή ψυχοκοινωνική ανάπτυξη τους. Ακόμα και σήμερα, παραμένει περιορισμένη η διερεύνηση των παραγόντων, των μηχανισμών, αλλά και των διεργασιών που συμβαίνουν μέσα στην ανάδοχη οικογένεια και που συνδέονται με την δημιουργία νέων σχέσεων ασφάλειας και εμπιστοσύνης οι οποίες μπορούν να διαμορφώσουν μια νέα «ασφαλή βάση» για την ανάπτυξη, την ψυχική υγεία και την ευημερία των παιδιών. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα, η σχετική έρευνα παραμένει εξαιρετικά περιορισμένη. Η παρούσα έρευνα στοχεύει να επιδιώξει τη διερεύνηση των παραπάνω θεμάτων και από την οπτική και των ίδιων των παιδιών, ως ενεργών συμμετεχόντων, που έχουν αλλά και μπορούν να αποτυπώσουν τις απόψεις και τις εμπειρίες τους στα πλαίσια αναδοχής σε σχέση με τα ερευνώμενα ζητήματα, έτσι ώστε τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής να συμβάλλουν θεωρητικά και ερευνητικά στην κατανόηση των διαδικασιών ανάπτυξης και σχέσεων στο πλαίσιο της αναδοχής, αλλά και στην κατανόηση του αντίκτυπου των διαδικασιών αυτών στη γνωστική συναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών. Κατά την ερευνητική διαδικασία θα εφαρμοστεί μικτή μεθοδολογική προσέγγιση, αξιοποιώντας για τη συλλογή των δεδομένων ερευνητικά εργαλεία τόσο από το χώρο της ποσοτικής όσο και από το χώρο της ποιοτικής έρευνας.</p>
Ψιλλάκη Βασιλική-Νεκταρία	18 ^η /04-07-2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Κ.Ασκούνη	Α.Ανδρούσου Ε.Κούρτη	Κοινωνική κόσμοι και ταυτότητες παιδιών και εφήβων μεταναστευτικής καταγωγής: η προσέγγιση του Photovoice	<p>Το αντικείμενο της παρούσας έρευνας αφορά τη μελέτη των πολλαπλών, υβριδικών και υπό συνεχή διαμόρφωση ταυτοτήτων παιδιών και εφήβων μεταναστευτικής καταγωγής. Συγκεκριμένα επιδιώκει να διερευνήσει μέσα από την οπτική των ίδιων των παιδιών αφενός τον τρόπο που τα ίδια βλέπουν και νοηματοδοτούν τις εμπειρίες τους και αφετέρου την επίδραση που ασκούν στη διαδικασία δόμησης ταυτοτήτων η οικογένεια, οι συνομήλικοι, το σχολείο, αλλά και οι συναισθηματικοί ή υλικοί δεσμοί που διατηρούν με τη χώρα καταγωγής. Προσεγγίζει τα παιδιά ως ενσυνειδητά κοινωνικά υποκείμενα και υιοθετεί μια παιδοκεντρική προσέγγιση τόσο σε θεωρητικό όσο και σε ερευνητικό επίπεδο. Ακολουθεί τις αρχές και τη μεθοδολογία του Photovoice και ζητά από τα παιδιά να αποτυπώσουν μέσα από τις φωτογραφίες και τα κείμενά τους πτυχές της ζωής και του εαυτού τους.</p> <p>Τα εμπλεκόμενα στην έρευνα παιδιά προέρχονται από εννέα οικογένειες γεγονός που αναμένεται να αναδείξει στοιχεία που σχετίζονται με τους πολυδιάστατους ρόλους και τις συνεισφορές των παιδιών στον καθημερινό κύκλο φροντίδας σε σχέση με την ηλικία, τη σειρά γέννησης, το φύλο, τη βαθμίδα φοίτησης, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους τα παιδιά αξιολογούν την εμπλοκή τους σε αυτούς τους ρόλους. Ένα ακόμα σημείο ενδιαφέροντος αφορά τη δυναμική των σχέσεων εντός της οικογένειας, όχι μόνο μεταξύ γονέων – παιδιών, αλλά και μεταξύ των αδερφών και τους τρόπους με τους οποίους αυτή η δυναμική επιδρά στις ταυτότητες που τα παιδιά κατασκευάζουν. Προκειμένου να αντληθούν</p>

					<p>επιπλέον πληροφορίες για την ιδιαίτερη ιστορία και διαδρομή κάθε οικογένειας θα διενεργηθούν ανοιχτού τύπου συνεντεύξεις με τους γονείς των παιδιών.</p> <p>Τα προς ανάλυση δεδομένα θα προέλθουν πρωτίστως από τις φωτογραφίες και τα κείμενα που θα τις συνοδεύσουν, αλλά και από τις μαγνητοφωνημένες ατομικές συνεντεύξεις και ελεύθερες ομαδικές συζητήσεις, το ημερολόγιο της έρευνας και τις καταγραφές/ παρατηρήσεις των συζητήσεων. Η ανάλυση δεν θα εστιάσει στην εικόνα μόνο ως οπτικό υλικό αλλά κυρίως στα νοήματα που τα παιδιά αποδίδουν σε αυτήν.</p>
Ράπτη Βάλλια	18 ^η /04-07-2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Φ.Ασημακοπούλου	Δ.Δημητρόπουλος Ε.Ζέη	Όψεις της γυναικείας ταυτότητας μέσα από τα απομνημονεύματα των αγωνιστών του 1821	<p>Η παρούσα πρόταση για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής έχει αντικείμενο τη μελέτη του λόγου που αναπτύσσεται για τη γυναίκα και τη γυναικεία ταυτότητα με βάση τα απομνημονεύματα των ελλήνων αγωνιστών της επανάστασης του 1821. Κύρια υπόθεση εργασίας είναι ότι τα απομνημονεύματα αποτελούν μία από τις βασικές πηγές αναπαράστασης των αντιλήψεων για τη γυναικεία ταυτότητα στα χρόνια της ελληνικής επανάστασης, μιας εποχής που απουσιάζει ο γυναικείος λόγος από τις πηγές. Σε έναν κόσμο μετάβασης από την οθωμανική κοινωνία στο νεωτερικό κράτος, ανάμεσα στα ρήγματα που δημιουργεί η ελληνική επανάσταση, όλες οι ταυτότητες τίθενται σε επαναδιαπραγμάτευση. Ερώτημα, λοιπόν, αποτελεί κατά πόσον αλλάζει η θέση της γυναίκας τη συγκεκριμένη περίοδο και αν μπορούμε να εντοπίσουμε τα ίχνη της εν λόγω αλλαγής.</p>
Κουππάνου Άννα	18 ^η /04-07-2022 συνεδρία Συνέλευσης ΤΕΑΠΗ	Α.Γιαννικοπούλου	Π.Πανάου Δ.Πολίτης	Η περίπτωση της θεωρίας του μεταανθρωπισμού (posthumanism) στην Ανάλυση και Διδακτική της Παιδαγωγικής Λογοτεχνίας	